

ISSN : 2985-0398 (Print)
ISSN : 2985-0401 (Online)

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

**JOURNAL OF
INTERDISCIPLINARY
POLITICAL SCIENCE**

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2567
Vol.2 No.1 January - April 2024

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา
EDUCATIONAL MANAGEMENT INNOVATION CLUB

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล ชื่อและที่อยู่อีเมล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อ วัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

Journal of Interdisciplinary Political Science

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ สหวิทยาการ ด้านการจัดการ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย: วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ภาษาอังกฤษ: Journal of Interdisciplinary Political Science

Website: <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ จะตีพิมพ์บทความในด้านการจัดการภาครัฐ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง การจัดการท้องถิ่น และสังคมศาสตร์

กำหนดพิมพ์

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม)

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็น ความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความใน วารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

เจ้าของ

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัณฑิต ศรีเอชเอ็น

40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

บรรณาธิการบริหาร

รศ.ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการ

ดร.อำนาจ บุญรัตน์โมตรี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.ภูมิภควิชช์ ภูมิพงศ์คชศร

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.เปธาน สุวรรณมงคล

มหาวิทยาลัยรังสิต

รศ.ดร. วิจิตรา ศรีสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง

ผศ.ดร. สมภาพ ระเบียบทุกษ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.นพพล อัครชาติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ดร.เบญจ ทรัพย์ธรรม

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ดร.พีเชษฐ พิณทอง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รศ.ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ภูมิภควิชช์ ภูมิพงศ์คชศร

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ฝ่ายประสานงาน/ดำเนินการ

นิตยา สวัสดิ์จุ่น

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

ห้อง 604 ชั้น 6 อาคารอนุรักษ์พลังงานและปฏิบัติการนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เลขที่ 96 หมู่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์: 082-649-6513, 094-961-5665, 099-789-9452

Email: journalips01@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์ (Journal of Interdisciplinary Political Science) จัดทำขึ้นโดยชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และเพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา และคณะครู ในมิติทางด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายสาธารณะ สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา รวมทั้งสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันวารสารกำลังพัฒนาเพื่อเข้าสู่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิต ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์ของกองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

โดยทางวารสารขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจ ส่งบทความลงพิมพ์ในวารสารนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้นสุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกองบรรณาธิการขออ้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

กองบรรณาธิการขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อการพัฒนาวารสารเข้าสู่การรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิมิต ไชยวงศ์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

การจัดการนวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 1
Innovative Service Management of Excise Office in Three Southern Border Provinces Thailand

อัศศภพ ทยานศิลป์

Aukkapop Thayansin

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี 12
Effectiveness of the Performance of Duties of the Phetchaburi Provincial Election Station Commission

วรรณภา คงเจริญ

Wanna Khongjaroen

การจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร 24
Waste Management of Hazardous Waste from Industrial Plants Ban Ko Subdistrict Administrative Organization Samut Sakhon Province

ภัทรพงศ์ เกตุจันทร์

Pattarapong ketjan

การจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด 40
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Information Management of the Women's Development Fund Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province

ปริญญา วิชชุดเวส

Parinya Witchutawet

การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน 55
ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
Suppression and Prevention of Drugs and Narcotics Widespread in Community Huasai Subdistrict Cha-am District Phetchaburi Province

ธีระพล เจริญยิ่ง

Therapol Charernying

การจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน
สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Innovative Service Management of Excise Office in Three Southern
Border Provinces Thailand

อัศคภพ ทยานศิลป์

Aukkapop Thayansin

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นราธิวาส

Narathiwat Area Excise Office

E-mail: reggaedeaw@gmail.com

Received 04-03-2024; Revised 28-03-2024; Accepted 04-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อประเมินการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ผู้ใช้บริการสำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อการจัดการ นวัตกรรมการบริการ ประชาชน (3) เพื่อ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมการบริการ ประชาชน การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการและบุคลากรสังกัด กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ทำการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของยามาเน จำนวน 252 คน ใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านการจัดการ นวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิต สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการ สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีต่อการจัดการ นวัตกรรมการบริการประชาชน จำแนกด้วย ลักษณะประชากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการ

จัดการนวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมบริการประชาชนเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญในระดับต่ำ

คำสำคัญ การจัดการ; นวัตกรรมบริการ; สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

This research aimed to (1) verified Innovative service Management of Excise Office in three Southern border Thailand (2) compare Innovative service Management of Excise Office via demographic factors of respondents (3) explain correlation between Innovative service Management of Excise Office with affecting factors. This was quantitative research, 252 attendants of Excise Office in 2022 fiscal year. Questionnaires was data collection tools, statistical analysis were percentages mean and standard deviation t test ONE WAY ANOVA and Pearson coefficient. Findings were as follows; (1) verified Innovative service Management of Excise Office in three Southern border Thailand was high level. (2) there were statistical significant difference among respondents, attitude toward Innovative service Management via respondents, demographic factors. (3) correlation between Innovative service Management of Excise Office with affecting factors was statistical positive at .001 level.

Keywords : Management; Service Innovation; Excise office three southern border Thailand

บทนำ

ปัจจุบัน ความต้องการในการเข้าถึงบริการสาธารณะของประชาชน เปลี่ยนไปจากบริบทที่แวดล้อมเดิมความต้องการได้รับบริการ เปลี่ยนแปลงไปด้วย แนวทางที่หน่วยงานภาครัฐ จะต้องจัดการองค์การให้บริการรวมถึงกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมทางภาครัฐ ที่ต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของประชาชน อาทิเช่น การฝึกอบรมพนักงานในองค์การให้มีแนวคิดที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ ๆ เช่น การใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะการใช้สื่อออนไลน์ในการดำเนินให้บริการประชาชน จากเหตุผลดังกล่าว และแนวคิดทฤษฎีเรื่องของการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์การที่ระบุว่า การพัฒนาองค์การก็คือการทำให้องค์กรนั้นดีขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกว่าเดิม ตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน ระบบโครงสร้างองค์กร ไปจนถึงทัศนคติในการทำงาน ปัจจุบันการพัฒนาองค์การกลายเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการบริหารตลอดจนขับเคลื่อนองค์การให้ก้าวหน้า ก้าวทัน

การเปลี่ยนแปลง และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรอย่างเป็นระบบตลอดจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น (HREX.asia, 2023: Online) และการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมกับ สภาพการณ์ที่สุดได้แก่ การนำนวัตกรรมเข้า ประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์การ (ปัญญา เลิศไกร, 2019)

กรมสรรพสามิต (The Excise Department) เป็นหน่วยงานระดับกรม สังกัดกระทรวงการคลังเป็น หน่วยงานที่ดำเนินการจัดเก็บ ภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าและบริการซึ่งมีเหตุผลสมควรที่ จะต้องรับภาระภาษีสูงกว่าปกติ เช่น บริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี มีลักษณะฟุ่มเฟือย และสินค้าและบริการที่ได้รับผลประโยชน์เป็นพิเศษจากกิจการของรัฐ เป็นต้น พันธกิจ ของกรมสรรพสามิต ประกอบด้วย การสร้างความร่วมมือเพื่อการจัดเก็บภาษีอย่างยั่งยืน การนำนวัตกรรม มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเก็บภาษี การผลักดันนโยบายภาษีเพื่อความผาสุกของ ประชาชน การพัฒนาองค์การตามระบบราชการ 4.0 และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ในช่วงทศวรรษ ที่ผ่านมา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเปลี่ยน รูปแบบการทำงานขององค์กรต่าง ๆ ซึ่ง เทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดตลาดใหม่กลุ่มลูกค้าใหม่ รวมถึงคู่แข่ง ใหม่ ๆ ทำให้องค์กรหยุดชะงักเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลอย่าง รวดเร็ว ซึ่งอาจจะเกิดจาก การพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดหรือการพัฒนาองค์การอย่างรวดเร็ว องค์กรจำนวนมากมีการลงทุน ด้านเทคโนโลยีแต่พบว่าเทคโนโลยีนั้นไม่มีส่วนช่วยพัฒนาให้องค์กรดีขึ้น หรือเทคโนโลยีที่ลงทุนนั้นมี มูลค่าที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับการนำมาประยุกต์ใช้ จึงทำให้ใช้เทคโนโลยีได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ มากพอ หรือ เรียกว่า Digital Disruption (KPMG, 2017) เทคโนโลยี ดิจิทัลมีส่วนสำคัญในการที่หน่วยงาน ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะภาครัฐหรือเอกชน ต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในทุกกระบวนการ ทำงานให้ ได้มากที่สุด รวมถึงองค์การภาครัฐในประเทศไทยที่ต้องมี การปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลง อย่างมาก เพื่อเพิ่มศักยภาพการดำเนินงาน การลดขั้นตอนการทำงาน ข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำและลด ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการทำงาน การลดระยะเวลาในการทำงาน ซึ่งจะสามารถ ช่วยลดต้นทุนในการ ดำเนินงาน และส่งผลให้ผู้รับบริการมีความสะดวกมากขึ้น และพึงพอใจในการใช้บริการ (Phithuwan, 2016; Anan, 2017)

การนำนวัตกรรมในการให้บริการประชาชน ประกอบไปด้วย นวัตกรรมกระบวนการ หมายถึง เป็นกระบวนการจัดการใหม่ที่ส่งผลอย่างมีประสิทธิภาพต่อการให้บริการประชาชนทำการใหม่ปรับปรุง รูปแบบของการให้บริการใหม่สร้างความหลากหลายให้กับสินค้า/บริการนวัตกรรมกระบวนการปฏิบัติ ใหม่ ๆ เป็นการปรับปรุงกระบวนการหรือขั้นตอนในการจัดการภาครัฐ และกระบวนการจัดการใหม่ ที่ ส่งผลอย่างมีประสิทธิภาพต่อการให้บริการประชาชน นวัตกรรมบริการ เป็นการยกระดับประสิทธิภาพ ไปพร้อมกับการเพิ่มประสิทธิผลของระดับการบริการและการสร้างมูลค่าเพิ่ม อาจกล่าวได้ว่านวัตกรรม การบริการ หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการพัฒนาสินค้า และบริการใหม่ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ

เพื่อตอบสนองความต้องการอันหลากหลายของลูกค้า โดยการบูรณาการศักยภาพการบริหารจัดการขององค์กร รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์กับประชาชน เพื่อก่อให้เกิดการสร้างคุณค่าของการบริการของสำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัย การจัดการนวัตกรรม การบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

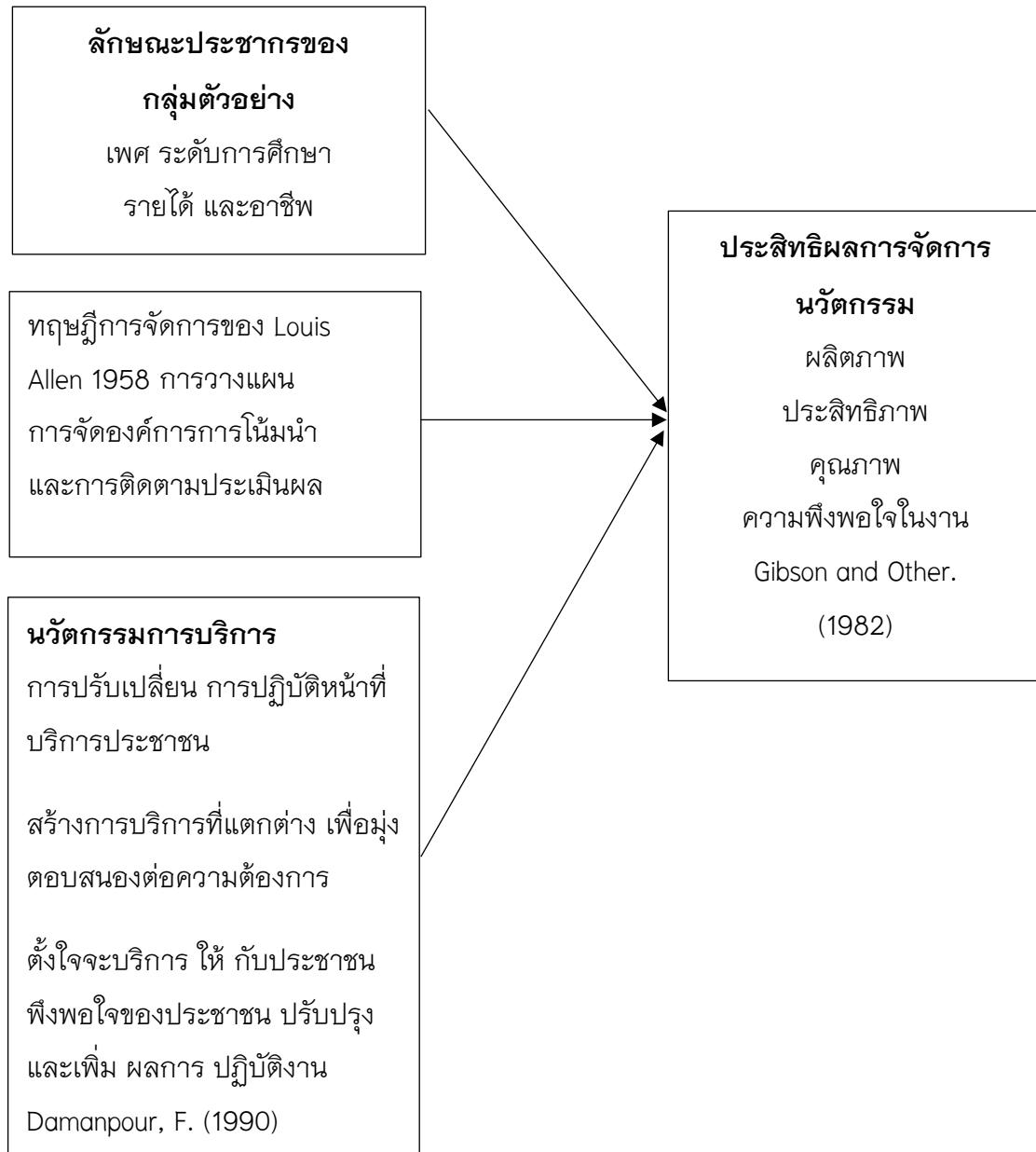
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการ นวัตกรรม การบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการสำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อการจัดการนวัตกรรม การบริการประชาชน
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการนวัตกรรม การบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สัมพันธ์กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรม การบริการประชาชน

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการนวัตกรรม การบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยทำการ ทบทวน วรรณกรรม ประกอบด้วย ดังนี้ 1. แนวคิด และทฤษฎี การจัดการ 2. แนวคิดและทฤษฎี นวัตกรรม 3. แนวคิดและทฤษฎี ประสิทธิภาพการจัดการ 4. กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการและบุคลากรสังกัดกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ทำการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ ยามาเนจำนวน 252 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ค่า ที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์ เพียร์สัน

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการวิจัยด้านการจัดการ

1. การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.61 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ด้านคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.70 รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.61 รองลงมา คือ ด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.56

ผลการวิจัยด้านปัจจัยที่มีผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อ 1 ด้านนวัตกรรมบริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.98 รองลงมาคือ ข้อ 2 ด้านการควบคุมและประสานงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.73 และน้อยที่สุด ข้อ 4 ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.43

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การจัดการนวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบ พบว่า การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับมาก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง

สมมติฐานที่ 2 สรุปว่า การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรด้านอายุ ระดับการศึกษา จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ความคิดเห็นของ

ประชาชนผู้ใช้บริการสำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการ นวัตกรรมการบริการประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน มีระดับค่อนข้างต่ำ เป็นเชิงบวก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชนเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า การจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านผลิตภาพภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตมีความโปร่งใสตรวจสอบได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.63 รองลงมาคือ ข้อ 2. ระบบการจัดการมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเพื่อความสะดวกของประชาชนผู้เสียภาษี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.61 รองลงมาคือ ข้อ 3. ภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บนำไปใช้ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.83 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานของ ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ (2559) นวัตกรรมการบริการ : กลยุทธ์ที่สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์การธุรกิจบริการผู้ประกอบการแต่ละรายสามารถใช้ความรู้ที่มีให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจได้มากหรือน้อยแตกต่างกันไปผู้ที่ขาดความรู้ในการประกอบการย่อมจะเสียเปรียบคู่แข่ง ผู้ประกอบการจึงควรมีเครื่องมือในการจัดการธุรกิจของตนซึ่งสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงนี้ก็คือ นวัตกรรมการบริการ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและลักษณะของนวัตกรรมการบริการ ความต้องการของลูกค้าที่ผลักดันให้เกิดนวัตกรรมการบริการ การส่งมอบนวัตกรรมการบริการ การจัดการนวัตกรรมการบริการ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ของบทความได้รวบรวมมาจากทัศนะและการวิเคราะห์ของนักวิชาการ เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการยกตัวอย่างในส่วนของการสร้างบริการใหม่ เพื่อสะท้อนลักษณะของนวัตกรรมการบริการให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ นวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 1 ด้านนวัตกรรมการบริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.98 รองลงมาคือ ข้อ 2 ด้านการควบคุมและประสานงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.73 และน้อยที่สุด ข้อ 4 ด้านการจัด

องค์การ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.43 สอดคล้องกับปัญญา เลิศไกร, นิรัตน์ นวกิจไพฑูรย์, ลัญจกร นิลกาญจน์, และกฤษฎา แซ่แ่ง สายจันทร์ (2562, น.3745) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการนวัตกรรมการพัฒนาองค์กรโดยการจัดการนวัตกรรมการพัฒนาองค์กร เป็นสิ่งที่ผู้นำองค์กร และสมาชิกในองค์กรต้องให้ความสำคัญเพราะยุคสังคมที่มีการสื่อสารสะดวกรวดเร็ว เป็นสังคมที่ทุกคนมีทางเลือกในการใช้บริการมาก องค์กรจะต้องเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่นำเสนอสิ่งที่เหมาะสมให้ผู้รับบริการ การนำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและจัดการนวัตกรรมนั้นอย่างเหมาะสม จะเป็นปัจจัยที่ทำให้องค์กรแข็งแกร่ง สร้างผลผลิตผลงานคุณภาพออกมาอย่างต่อเนื่องและมั่นคง การจัดการนวัตกรรมการพัฒนาองค์กร เน้นกระบวนการพัฒนาศักยภาพคนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมของสมาชิกในองค์กร ใช้นวัตกรรมที่เป็นรูปแบบการจัดการมาเป็นตัวตั้งเพื่อวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสม จะทำให้สมาชิกองค์กรเป็นกลุ่มคนแห่งการเรียนรู้และนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้หรือองค์กรสมรรถนะสูง ด้วยการพัฒนาศักยภาพบุคคลและทีมงานอย่างต่อเนื่องจะเป็นประเด็นหลักที่สำคัญ ซึ่งบุคคลในองค์กรจะสามารถร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ที่ท้าทายและมีคุณค่า สามารถสร้างแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสม เพื่อสร้างผลงานคุณภาพให้กับองค์กร ให้กับสังคมอย่างยั่งยืน

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลางผลการ ทดสอบ พบว่า การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในระดับมาก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง

สมมติฐานที่ 2 สรุปว่า การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านอายุ ระดับการศึกษา จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ความคิดเห็นของประชาชนผู้ใช้บริการสำนักงาน สรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อการจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการนวัตกรรมบริการประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดการนวัตกรรมบริการประชาชน มีระดับค่อนข้างต่ำ เป็นเชิงบวก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการ นวัตกรรมบริการประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมบริการประชาชนเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับ (ธีรพล วินิจวัฒน์โกมล, 2566) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการจัดการนวัตกรรม ในองค์การภาครัฐไทย ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการจัดการนวัตกรรมในองค์การ

ภาครัฐของไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกกับประสิทธิผลของการจัดการนวัตกรรมในองค์การภาครัฐของไทยผ่านความสามารถในการจัดการนวัตกรรม และมีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกกับความสามารถในการจัดการนวัตกรรม นอกจากนี้ ยังพบว่า ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกกับประสิทธิผลของการจัดการนวัตกรรมในองค์การภาครัฐของไทย ด้วยเหตุนี้ ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่จะมาเป็นผู้นำในองค์การ และการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารงานภายในองค์การ และ (สุदारัตน์ พิมลรัตน์กานต์, 2562) ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมเพื่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทยผลการวิจัยตามสมมติฐาน พบว่า 1) ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน 2) ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน 3) การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขันมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน 4) ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม 5) การจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม 6) ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.61 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ด้านคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.70 รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.61 รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.56 แสดงว่าสำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการนวัตกรรมการบริการประชาชน สำนักงานสรรพสามิตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 1 ด้านนวัตกรรมการบริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.98 รองลงมาคือ ข้อ 2 ด้านการควบคุมและ

ประสานงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.73 และน้อยที่สุด ข้อ4ด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 3.43 แสดงว่า การให้บริการประชาชนนั้นควรเน้นที่การมีนวัตกรรมการจัดการ โดยเฉพาะด้านการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แต่ที่ต้องพัฒนาอย่างมาก ได้แก่ ด้านการจัดองค์การ ที่อาจหมายถึงการจัดโครงสร้างของหน่วยงาน และการจัดบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดการฝึกอบรมด้านการสื่อสารและผลิต ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาบุคลากรของกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อยกย่องเชิดชู หน่วยงานและบุคลากรที่ได้รับรางวัล
3. การนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ลงไปสู่หน่วยงานระดับกองและแผนก เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับข้าราชการและบุคลากรของกรมสรรพสามิตกระทรวงการคลังเพื่อการพัฒนาการให้บริการประชาชนในภาพรวม
2. ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาคุณภาพและนวัตกรรมการบริการ
3. ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการและบุคลากร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงผ่านสู่ยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์. (2559). นวัตกรรมการบริการ : กลยุทธ์ที่สร้างความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์การธุรกิจบริการ. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 14(2), 15–24.
- ธีรพล วินิจวัฒน์โกมล. (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการจัดการนวัตกรรม ในองค์การภาครัฐไทย. เข้าถึงได้จาก: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/266478>.
- ปัญญา เลิศไกร, นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์, ลัญจกร นิลกาญจน์, และกฤตพร แซ่แง่ สายจันทร์. (2562). การจัดการนวัตกรรมการพัฒนางค์กร. *Journal of MCU Nakhondhat*, 6(8), 3745–3757
- สุดาร์ตน์ พิมลรัตน์กานต์. (2562). ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมเพื่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.*
- Anan, K. (2017). *Digital Government*. Annual meeting 2017 by Office of the National Economic and Social Development Council: Drive plan number 12 to the future of Thailand, 1–12.

Damanpour, F. (1987). The Adoption of Technological, Administrative, and Ancillary Innovations: Impact of Organizational Factors. *Journal of Management*. 13(4), 675–688.

Gibson and Other. (1982). *Organizational: Behavior, Structure, Process Behavior*. Dallas, Texas: Business Publication, Inc.

HREX.asia. (2019). *การพัฒนาองค์กร (Organization Development : OD) ให้ก้าวสู่ความสำเร็จ*. เข้าถึงได้จาก: <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190610-organization-development-od>, 8 มิถุนายน 2566.

KPMG. (2017). *Destination (Un) Know*. Retrieved from: www.kpmg.com/digital.

Louis A. Allen. (1958). *Management and Organization*. McGraw-Hill, 1958 – 353 USA

Phithuwan, K. (2016). *Thai government and stepping into the digital government*. The Secretariat of the House of Representatives.

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง
จังหวัดเพชรบุรี

Effectiveness of the Performance of Duties of the Phetchaburi Provincial
Election Station Commission

วรรณดา คงเจริญ

Wanna Khongjaroen

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบุรี

Office of the Election Commission of Phetchaburi Province

E-mail: Wanna10984@gmail.com

Received 04-03-2024; Revised 25-03-2024; Accepted 04-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 329 ราย ได้แก่ คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า (1) ด้านระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่

แตกต่างกัน (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

คำสำคัญ ประสิทธิภาพ; การปฏิบัติหน้าที่; คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

Abstract

This research has 3 objectives: (1) to evaluate the level of effectiveness of the performance of duties of the Election Station Commission of Phetchaburi Province (2) to compare the effectiveness of the performance of duties of the Election Station Commission of Phetchaburi Province classified by personal factors, and (3) to test the relationship between motivation and performance of duties of the Phetchaburi Provincial Election Station Commission. This research is quantitative research. The sample group consisted of 329 people, including polling station Commissions performing duties in the election of members of the House of Representatives. Electoral District 1, Phetchaburi Province Data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis include percentage, mean, and standard deviation. T-test One-way analysis of variance and Pearson correlation analysis. The results of the research found that (1) the level of effectiveness in the performance of duties of the Election Station Commission in Phetchaburi Province is at the highest level (2) In terms of comparing the effectiveness of the performance of duties of the Phetchaburi Provincial Election Station Commission classified by personal factors, it was found that the Phetchaburi Province Election Station Commission with different genders and work experiences have opinions on the effectiveness of performing duties no different As for the Phetchaburi Provincial Election Station Commission, with age and educational level and different careers There were different opinions on the effectiveness of their duties. (3) Regarding the relationship between motivation and the effectiveness of the duties of the Phetchaburi Election Station Commission, it was found that there was a high level of positive relationship.

Keywords : Effectiveness; performing duties; Election Station Commission

บทนำ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรอิสระมาบริหารจัดการเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และการออกเสียงประชามติ ส่งเสริมให้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมและให้การศึกษาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และในปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหน้าที่และอำนาจจัดหรือดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น และการออกเสียงประชามติ ควบคุมดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมควบคุมดูแลการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

ในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งทุกระดับที่ผ่านมามีทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นพบปัญหาอุปสรรค ข้อผิดพลาดเกิดขึ้นหลายประการอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้ง ตั้งแต่ระดับบนจนมาสู่ระดับล่าง ปัญหาข้อผิดพลาดสำคัญประการหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งประจำหน่วยเลือกตั้ง นั่นก็คือคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ซึ่งอาจส่งผลให้ไม่สามารถจัดการเลือกตั้งให้สำเร็จได้เพราะคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในวันเลือกตั้ง เนื่องจากเป็นผู้ที่มีหน้าที่และอำนาจปฏิบัติงานภายในหน่วยเลือกตั้ง โดยมีอำนาจในการตัดสินใจ มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด มีอำนาจในการบริหารจัดการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง การนับคะแนนเลือกตั้ง และรวบรวมผลคะแนนเลือกตั้งภายในหน่วยเลือกตั้งที่ตนปฏิบัติหน้าที่ หากคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด อาจนำไปสู่การจัดการเลือกตั้งที่ไม่สัมฤทธิ์ผลแม้ว่าก่อนการปฏิบัติหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบจะจัดให้มีการฝึกอบรมคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจ หน้าที่ขั้นตอนวิธีการในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง มีมาตรฐานเดียวกัน แต่ก็พบว่ายังมีปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งและนำไปสู่การร้องเรียนหรือร้องคัดค้านเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก รวมถึงตลอดถึงมีการวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง อันส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการจัดการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำหัวข้อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2545) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า แนวทางหรือวิธีการ กระบวนการ หรือตัววัดนั้น สามารถตอบสนองจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดีเพียงใด การประเมินประสิทธิผลต้องประเมินว่าสามารถบรรลุความต้องการได้ดีเพียงใด ด้วยการใช้นโยบายที่เลือกการนำไปปฏิบัติหรือตัวชี้วัดที่ใช้

เคอร์โต้, (อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กร คือ สภาพแวดล้อมขององค์กร ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคม และวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ เจ้าของกิจการ โครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ ผู้ถือหุ้น ลูกจ้าง คณะกรรมการบริหาร วัฒนธรรมองค์กร รวมทั้งหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์กร

Gibson and Others, (อ้างถึงใน รัฐพล ศรีกัตัญ, 2551) นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ หรือพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใดขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้น ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานน้อยเพียงใด

แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ (2530) ได้ให้ความหมายของการจูงใจว่าหมายถึงวิธีการ ชักนำพฤติกรรมของบุคคลให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ตามความต้องการของมนุษย์ สิ่งจูงใจจะเกิดขึ้นได้จากภายในและภายนอกตัวบุคคล พยอม วงศ์สารศรี (2542) ได้ให้ความหมายว่า นักจิตวิทยาได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมด้วยความชอบของตนเอง ไม่มีใครบังคับ ไม่มีของมาล่อใจ ได้แก่ เจคติ ความสนใจความต้องการซึ่งเป็นรางวัลที่บุคคลได้รับโดยความรู้สึกของเขาเองในขณะที่เขากำลังทำงาน ดังนั้น จึงเกิดประสานสัมพันธ์โดยตรงระหว่างงานและรางวัลที่ได้รับ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก จึงทำให้เห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล แรงจูงใจประเภทนี้ มักเกิดจากสภาพแวดล้อมของงาน ซึ่งได้แก่ เงินเดือน สวัสดิการ หรือนโยบายของหน่วยงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2523) ให้ความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานขององค์กรเพราะแรงจูงใจหรือการจูงใจจะช่วยบำบัดความต้องการความจำเป็นและความเดือดร้อนของบุคคลในองค์กรได้ จะทำให้ขวัญในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ดีขึ้น มีกำลังใจในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์ต่อการบริหารงาน

Maslow (1970) เป็นนักจิตวิทยาและนักมนุษยวิทยา โดยเขาได้นำประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษามาเป็นพื้นฐานในการเสนอทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่าจะมีความต้องการเป็นไปตามลำดับขั้น 5 ขั้น โดยมาสโลว์มีแนวคิดหรือสมมติฐานของทฤษฎี 3 ประการ คือ

1. คนเป็นสัตว์อย่างหนึ่งที่มีความต้องการ ความต้องการของคนไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ได้รับการตอบสนองของความพอใจแล้วจะไม่ใช่แรงจูงใจพฤติกรรมต่อไปอีก

3. ความต้องการของคนจะเรียงลำดับตามความสำคัญ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเกิดขึ้นมาทันที ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ได้แบ่งออกเป็น 5 ลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูง คือ 1. ความต้องการทางด้านร่างกาย 2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย 3. ความต้องการทางด้านสังคม 4. ความต้องการการยอมรับนับถือ 5. ความต้องการสำเร็จในชีวิต

คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ 1. ดำเนินการเกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนนและการนับคะแนน ในที่เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง และการรายงานผลการนับคะแนน 2. ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยเฉพาะคนพิการหรือทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุ 3. ประชุมและวินิจฉัยชี้ขาด กรณีมีการขอใช้สิทธิเลือกตั้งหรือการทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งหรือการคัดค้านการนับคะแนนเลือกตั้งหรือการรวมคะแนน 4. ดำเนินการกล่าวโทษกรณีเห็นว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งนั้น โดยจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประจำเขตเลือกตั้งแต่งตั้งและพ้นจากตำแหน่งเมื่อนำส่งสิ่งของคืนให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นแล้ว

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1,836 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 329 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ

วิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัสตัวเลขและสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยนและด้านการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านการผลิต	3.38	0.69	มากที่สุด	5
2. ด้านประสิทธิภาพ	4.48	0.69	มากที่สุด	2
3. ด้านความพึงพอใจ	4.51	0.67	มากที่สุด	1
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	4.43	0.70	มากที่สุด	4
5. ด้านการพัฒนา	4.45	0.70	มากที่สุด	3
	4.45	0.66	มากที่สุด	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเห็นของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.66) หากพิจารณารายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง อยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้ง 5 ด้าน โดยมีความเห็นด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.69) ด้านการพัฒนา ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.70) ด้านการปรับเปลี่ยน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.70) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการผลิต ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและประสบการณ์การทำงาน ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรีของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศและประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกัน พบว่า มีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศและประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน และคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน พบว่า มีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ

ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	28.390	5	5.678	14.218	0.000*
	ภายในกลุ่ม	128.988	323	0.399		
	รวม	157.378	328			
2. ด้านประสิทธิภาพ	ระหว่างกลุ่ม	29.708	5	5.942	14.926	0.000*
	ภายในกลุ่ม	128.578	323	0.398		
	รวม	158.286	328			
3. ด้านความพึงพอใจ	ระหว่างกลุ่ม	31.934	5	6.387	17.742	0.000*
	ภายในกลุ่ม	116.271	323	0.360		
	รวม	148.205	328			
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	ระหว่างกลุ่ม	26.934	5	5.387	13.213	0.000*
	ภายในกลุ่ม	131.689	323	0.408		
	รวม	158.623	328			
5. ด้านการพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	30.839	5	6.618	15.566	0.000*
	ภายในกลุ่ม	127.982	323	0.396		
	รวม	158.821	328			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	29.333	5	5.867	16.859	0.000*
	ภายในกลุ่ม	112.398	323	0.348		
	รวม	141.730	328			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างแรงจูงใจและประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ
คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจังหวัดเพชรบุรี วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation
ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

แรงจูงใจในการทำงาน	ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ประจำหน่วยเลือกตั้ง		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ด้านความสำเร็จในการทำงาน	0.798**	0.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	0.802**	0.000	ค่อนข้างสูง
ด้านความเจริญเติบโตและก้าวหน้า	0.736**	0.000	ค่อนข้างสูง
ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย	0.828**	0.000	สูง
ด้านความรับผิดชอบ	0.874**	0.000	สูง
รวม	0.828**	0.000	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงานด้านการ
ได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความเจริญเติบโตและก้าวหน้า ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายและด้าน
ความรับผิดชอบ โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของ
คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จ
ในการทำงานและด้านความเจริญเติบโตและก้าวหน้า ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้ (1) ควรมีการสร้างรูปแบบการทำงานที่เหมาะสมให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้มีรูปแบบมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เหมาะสมและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (2) ควรมีการสร้างความตระหนักให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่ให้ตอบสนองความต้องการขององค์กร เพื่อให้องค์กรบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ (3) ควรมีการสร้างรูปแบบการทำงานที่ดีเพื่อพัฒนาการทำงานให้กับองค์กร เพื่อให้้องค์การประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย (4) ควรมีหลักเกณฑ์ในการสรรหาบุคคลเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความพร้อมมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะส่งผลให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (5) ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (6) ควรมีการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งให้มีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน ชัดเจน กระชับ และเข้าใจง่าย เพื่อให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งได้เรียนรู้ทำความเข้าใจและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจากความคิดเห็นของประชาชนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งหรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเลือกตั้ง เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นประโยชน์ในการบริหารงานในการจัดการเลือกตั้งรวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เช่น การสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง การฝึกอบรมคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการนำไปศึกษาวิจัย เพื่อขยายแนวคิดในการวิจัยให้กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ วงศ์สุวรรณ. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ตุลา มหาพสุธานนท์. (2545). *หลักการจัดการ หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ : ธนัธการพิมพ์

- พยอม วงศ์สารศรี. (2542). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- รัฐพล ศรีกัตัญญ. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคาร
ชนชาติ จำกัด (มหาชน) สำนักงานอาคารกลางเข้าสู่รัชดาภิเษก*. หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ. (2530). *การบริหารสำนักงานแบบใหม่ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). *การบริหารบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2566). *แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 20
ปี พ.ศ. 2561 – 2580 (ฉบับปรับปรุง)*. เข้าถึงได้จาก : <http://intranet.ect.go.th/>, 1 มีนาคม 2566.
- Maslow. A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper and Row, Publisher.

การจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

Waste Management of Hazardous Waste from Industrial Plants Ban Ko

Subdistrict Administrative Organization Samut Sakhon Province

ภัทรพงศ์ เกตุจันทร์

Pattarapong ketjan

นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

Community Development Officer, Practitioner Level

Ban Ko Subdistrict Administrative Organization Samut Sakhon Province

E-mail: Pattarapongketjan@gmail.com

Received 06-03-2024; Revised 29-03-2024; Accepted 09-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะจังหวัดสมุทรสาครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะจังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 ราย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านระดับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสีย

อันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

คำสำคัญ การจัดการขยะของเสียอันตราย; โรงงานอุตสาหกรรม; ประสิทธิภาพ; การมีส่วนร่วม

Abstract

This research has three objectives : (1) to evaluate the effectiveness of waste management of hazardous waste from industrial plants; in Ban Ko Subdistrict Administrative Organization Samut Sakhon Province (2) to compare the effectiveness of waste management of hazardous waste from industrial plants. Ban Ko Subdistrict Administrative Organization District Samut Sakhon Province is classified according to personal factors and (3) to test the relationship between participation and the effectiveness of waste management of hazardous waste from industrial plants. Ban Ko Subdistrict Administrative Organization District Samut Sakhon Province. This research is quantitative research. The sample group consisted of 386 cases, including people living in the area of responsibility of the Ban Ko Subdistrict Administrative Organization. Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province Data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-test One-way analysis of variance and Pearson correlation analysis. The results of the research found that (1) the level of effectiveness in managing hazardous wastewater from industrial plants Ban Ko Subdistrict Administrative Organization District Samut Sakhon Province was found to be at a high level (2) in terms of comparing the effectiveness of managing hazardous wastewater from industrial plants. Ban Ko Subdistrict Administrative Organization District Samut Sakhon Province Classified by personal factors, it was found that people with gender, gender, age, status, and education level and different average monthly incomes There were no differences in opinions on the effectiveness of hazardous waste management from industrial plants. at the statistical significance level of 0.05 and (3) the relationship between participation

and the effectiveness of waste management of hazardous waste from industrial plants Ban Ko Subdistrict Administrative Organization Samut Sakhon Province found that there was a relatively high level of positive relationship.

Keywords : hazardous waste management; industrial plants; effectiveness; participation

บทนำ

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติ ฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จังหวัดสมุทรสาครได้ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดโดยมองถึงปัญหาจุดอ่อน จุดแข็ง และโอกาส ของจังหวัดโดยมีประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญ 4 ประการ และได้มีการกำหนดเป้าประสงค์และกลยุทธ์ไว้รองรับการขับเคลื่อนในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวม 12 เป้าประสงค์ 33 กลยุทธ์ ซึ่งมีการเชื่อมโยงกันในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่ เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาคร เป็นเมืองอุตสาหกรรม ทำให้มีปัญหามลพิษทางอากาศและน้ำค่อนข้างมาก ปัญหายาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมปัญหาแรงงานอพยพทำให้เกิดปัญหาชุมชนแหล่งเสื่อมโทรม และเกิดปัญหาด้านสาธารณสุข การแก้ไขปัญหามลพิษ และสิ่งแวดล้อมของจังหวัด ตลอดจนการเสริมสร้างความอบอุ่นในครอบครัว และการแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงเป็นสิ่งที่จังหวัดให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ประชาชนในจังหวัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดสมุทรสาคร (ก.บ.จ.สค.) ได้มีมติเห็นชอบการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ครอบคลุมในทุกมิติการ (กองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น, 2566)

ทั้งนี้ ตำบลบ้านเกาะเป็นที่ราบลุ่ม มีเนื้อที่ทั้งหมด 12,825 ไร่ มีแม่น้ำท่าจีนสายหลักและมีลำคลองเป็นคลองระบายน้ำ เนื่องจากพื้นที่มีแม่น้ำท่าจีนผ่านกลางตำบล ลักษณะพื้นที่จึงถูกแบ่งเป็นสองฝั่ง โดยใช้แม่น้ำท่าจีนในการแบ่งฝั่ง ซึ่งแบ่งเป็นฝั่งตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับถนนเศรษฐกิจ 1 เป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อกับอำเภอกระทุ่มแบน พื้นที่ฝั่งตะวันออกจะเป็นเขตอุตสาหกรรมและหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งเป็น

แหล่งอุตสาหกรรมเกือบทั้งหมด และอีกฝั่งซึ่งเป็นฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน เป็นเขตเกษตรกรรมและปัจจุบันกำลังมีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในเขตติดต่อดำบลอ่าวแพงและท่าทราย จึงเป็นเหตุทำให้สภาพพื้นที่ของตำบลบ้านเกาะ มีทำเลเหมาะสมแก่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ตามมาเพิ่มมากขึ้น ปัญหาหลักสิ่งแวดล้อมตำบลบ้านเกาะ คือปัญหาการระบายน้ำเสียสู่แม่น้ำท่าจีน ซึ่งทำให้คุณภาพน้ำในเขตลำคลองต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เป็นเหตุให้สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะน้ำเสียจากการใช้ในโรงงานและน้ำใช้ในครัวเรือนมีสภาพเสื่อมโทรมมาก และการลักลอบระบายน้ำเสียของภาคอุตสาหกรรมโดยไม่ผ่านการบำบัดลงสู่แม่น้ำลำคลองได้สะสมทวีคูณทำลายความสดใสของคลองอยู่เรื่อยมา ประกอบด้วยหลายสาเหตุปัจจัย จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ได้เล็งถึงความสำคัญของปัญหาน้ำเน่าเสีย ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ, 2566)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ตามหลักเกณฑ์การจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมว่าอยู่ในระดับใดและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป ซึ่งแตกต่างจากการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมแบบเดิม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับใด และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ดีจะสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

Bennis (1971) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินประสิทธิผลขององค์การต้องเป็นความสามารถในการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขที่องค์การกำลังเผชิญอยู่ ดังนั้น เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวและความสามารถในการบูรณาการทรัพยากรที่มีอยู่

Parsons Talcott (1964) ได้กล่าวถึงองค์การว่าเป็นระบบสังคมของระบบเปิดที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลผลิต ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพองค์การ ประกอบด้วยหน้าที่พื้นฐาน 4 ประการ เพื่อให้องค์การอยู่รอดได้ คือ

1. การปรับตัว (Adaptation–A) หมายถึง การที่องค์การจะต้องปรับให้สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อมภายนอก โดยการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานภายในองค์การ ให้ตอบสนองต่อสภาพ สถานการณ์ใหม่ที่มีผลกระทบต่อองค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว นวัตกรรม ความเจริญเติบโต การพัฒนา

2. การบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment – G) หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ การจัดหา และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ภายในองค์การ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์คุณภาพ การได้มาซึ่งทรัพยากร ประสิทธิภาพ

3. การบูรณาการ (Integration – I) หมายถึง การประสานความสัมพันธ์ของสมาชิก ภายในองค์การ เพื่อการรวมพลังให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการปฏิบัติการกิจขององค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ความพึงพอใจ บรรยากาศองค์การการติดต่อสื่อสารความขัดแย้ง

4. การรักษาแบบแผนวัฒนธรรม (Latency – L) หมายถึง การดำรงและรักษาระบบ ค่านิยมขององค์การ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบด้านวัฒนธรรมและแรงจูงใจในการทำงานให้คงอยู่ในองค์การ ตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัด ได้แก่ ความจงรักภักดีความมุ่งมั่นในชีวิต แรงจูงใจ เอกลักษณะขององค์การ

Steers (1985) ได้เสนอแนวทางในการวิเคราะห์ผลขององค์การเพื่อประเมินหาความมีประสิทธิภาพขององค์การด้วยตัวแบบที่เรียกว่าตัวแบบกระบวนการ (Process Model) ในการเสนอการวัดประสิทธิผลสามารถทำได้ดีที่สุดด้วยการพิจารณาแนวความคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์การให้ได้สูงที่สุด (Goal Optimization) หมายถึง การใช้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการได้มาและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรที่มีจำกัดและมีคุณค่าให้มีประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามเป้าหมาย ดังนั้น แทนที่จะยอมรับว่ามีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น คน เงิน เทคโนโลยีซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

ดังนั้น เมื่อยอมรับและบ่งชี้ได้ว่าอะไรคือข้อจำกัดแล้วก็สามารถวัดได้ว่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้จากทรัพยากรที่มีอยู่โดยคำนึงถึงข้อจำกัดเหล่านั้นคืออะไร

2. ด้านระบบ (System Perspective) หมายถึง การใช้แนวความคิดด้านระบบซึ่งไม่เพียงแต่สอดคล้องกับความคิดเรื่องเป้าหมายแล้วทั้งแนวความคิดด้านระบบและแนวความคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงสุดยังสัมพันธ์กันอีกด้วย การวิเคราะห์เป้าหมายของแนวความคิดนี้ กระทำในรูปแบบของระบบซึ่งหมายความว่า เป้าหมายไม่ได้อยู่ในสภาพนิ่งอยู่กับที่แต่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลานอกจากนี้ การบรรลุถึงเป้าหมายระยะสั้นก็คือตัวบ่อนใหม่ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการบรรลุ เป้าหมายต่อไป ความเป็นวงจรของเป้าหมายขององค์กรดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบขององค์กร

3. การเน้นเรื่องพฤติกรรม (Behavioral Emphasis) แนวความคิดการบรรลุถึงเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงสุด เน้นบทบาทของพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรที่มีต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาวหรืออีกนัยหนึ่งคือการยอมรับว่าเป็นเป้าหมายขององค์กรจะสามารถบรรลุถึงได้ก็โดยอาศัยพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กร

Gibson Others (1982) นิยามไว้ว่าประสิทธิผลเป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การที่องค์กรได้ดำเนินงานใด ๆ โดยการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่องค์กรตั้งไว้ประสิทธิผลขององค์กร จะเน้นไปที่ผลรวมขององค์กร ดังที่ Gibson, and Other (1982) ได้ทำการศึกษาและกำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลขององค์กร โดยใช้หลายเกณฑ์ดังนี้

1. การผลิต (Production) ความสามารถขององค์กรในการผลิตสามารถเพิ่มผลผลิตให้มีปริมาณและคุณภาพตามที่สภาพแวดล้อมต้องการ ความสามารถในการผลิตถือได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่จะวัดประสิทธิผลในแง่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยคำนึงว่าจำเป็นจะต้องใช้ปัจจัยต่าง ๆ เช่น วัตถุดิบ เงิน คน เท่าใด จึงจะสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือระดับของผลิตผลที่ต้องการได้

3. ความพึงพอใจ (Satisfaction) การที่องค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของพนักงานได้มากน้อย เพียงใด ลักษณะของงานอาจเป็นเงื่อนไขที่จะช่วยจูงใจและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ปฏิบัติงานให้สูงขึ้น

4. การปรับเปลี่ยนหรือปรับตัว (Adaptiveness) ความสามารถขององค์กรที่จะสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์กร

5. การพัฒนา (Development) การที่องค์กรเพิ่มพูนสมรรถนะที่จะอยู่รอดได้ในระยะยาว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

โคเฮนและอัฟฮอฟ ให้นำมาอธิบายในลักษณะ ของการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า การสร้างโอกาสให้ สมาชิกของชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรมการ พัฒนารวมถึงได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาค (Cohen, M. J. & Norman, T. U., 1980) ในการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร การมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ได้แก่ ริเริ่ม ตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจและ ตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ (Implementation) เช่น การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหารจัดการ และการประสานขอความช่วยเหลือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็น ผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทาง สังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เกี่ยวกับการ ควบคุมและการตรวจสอบการ ดำเนินการทั้งหมดและแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วม

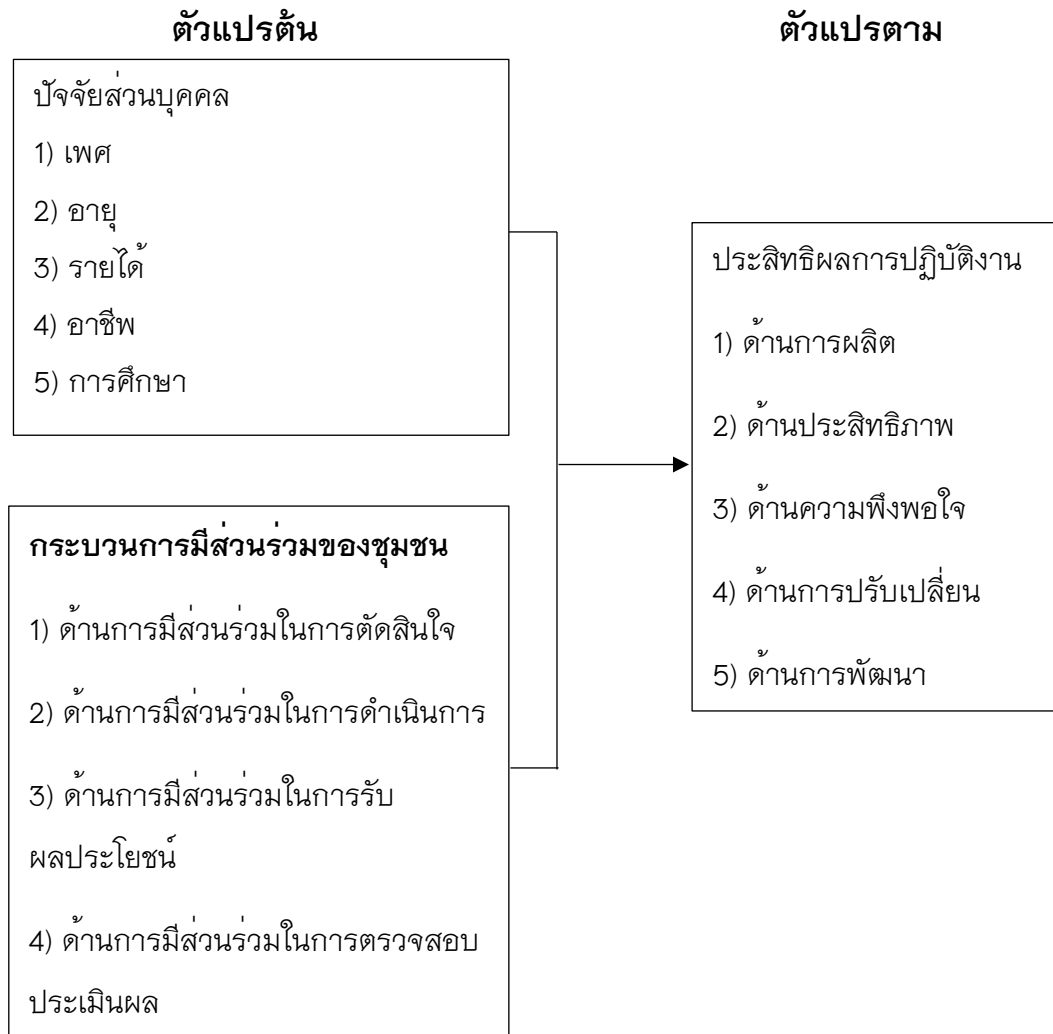
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กীরติวรรณ กัลยาณมิตร (2559) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่ เหมาะสมโดยประชาชนมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยประชาชนมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สภาพบ้านที่อยู่อาศัย และ สถานภาพการเป็นสมาชิกเครือข่ายคัดแยกขยะต่างกัน มีประสิทธิผลในการบริหารจัดการขยะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน

อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2559) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ มูลฝอยของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าเพศ อายุระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และลักษณะที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน

พัชรพร ภู่อี่ยม (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือน ของประชาชน ในตำบลบ้านป้อม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัย พบว่า แนวทางในการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนด้านการคัดแยก การเก็บรวบรวม และการขนส่ง ของเสียอันตรายของ ครัวเรือนในพื้นที่สุดท้ายจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการมีพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนได้ ดียิ่งขึ้น

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10,720 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้จำนวน 386 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยแบบสอบถามเป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ โดยแบบสอบถามดังกล่าว ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยที่แบบสอบถามในส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale, 1961)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ≥ 0.78 ซึ่งมีเกณฑ์กำหนดค่าความเชื่อมั่นดังนี้ (Cronbach, 1951: 297–334) โดยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) ของแบบสอบถามทั้งชุดได้ = 0.934 โดยแบบสอบถามประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมีค่า $\alpha = 0.925$ และแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมีค่า $\alpha = 0.766$ ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัสตัวเลข (Code) และสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์การหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA : F-test) การทดสอบความสัมพันธ์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 386 คน มีปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ เป็นดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 52.85 และเป็นเพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 47.15 อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.28 รองลงมา อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.35 และอายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.17 อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.98 อาชีพรับราชการ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.95 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 และอาชีพเกษตรกรกรรมและประมง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.77 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มี ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.65 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.72 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 10,000-20,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.72 และมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.58

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตราย จากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม

ประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตราย จากโรงงานอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านการผลิต	4.16	0.66	มาก	3
2. ด้านประสิทธิภาพ	4.23	0.69	มากที่สุด	1
3. ด้านความพึงพอใจ	4.16	0.69	มาก	2
4. ด้านการปรับเปลี่ยน	4.14	0.68	มาก	4
5. ด้านการพัฒนา	4.12	0.67	มาก	5
รวม	4.16	0.61	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.61) หากพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน และระดับมาก จำนวน 4 ด้าน โดยมีความคิดเห็น ด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.69) ด้านการผลิต ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.66) ด้านการปรับเปลี่ยน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.68) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนา ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ รายได้ อาชีพและการศึกษาต่างกันพบว่าในภาพรวมมีค่า Sig. มากกว่า 0.05 นั้นแสดงให้เห็นว่ายอมรับสมมติฐานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 4 ผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

แรงจูงใจในการทำงาน	ประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตราย จากโรงงานอุตสาหกรรม		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.644	0.000*	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	0.419	0.000*	ความสัมพันธ์ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	0.663	0.000*	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผล	0.819	0.000*	ความสัมพันธ์สูง
รวม	0.648	0.000	ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า การมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผล โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผล ตามลำดับ

ตอนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 3 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ระดับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร อยู่ในระดับมาก	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	✓	
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้สุทธิต่อเดือน ของประชากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน	t-test และ One Way ANOVA	✓	
สมมติฐานที่ 3 การจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะจังหวัดสมุทรสาคร	สถิติ Pearson Correlation	✓	

อภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณารายด้านพบว่า ด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความพึงพอใจ ด้านการผลิต ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนา ตามลำดับ อาจเป็นเพราะยังขาดความรู้ ความเข้าใจในบางส่วนของการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม อบต.บ้านเกาะ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ของผู้ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กীরติวรรณ กัลยาณมิตร (2559) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยประชาชนมีส่วนร่วมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยประชาชนมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการขยะน้ำเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรินพร ไทรทอง (2565) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม โดยเรื่องที่ชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุดในแต่ละด้าน คือ เลือกใช้สินค้าที่มีมาตรฐานในการรักษาสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีการติดตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายในชุมชน ชักชวนคนในครอบครัวและเพื่อนบ้านให้ จัดการของเสียอันตรายอย่างถูกวิธีและให้ข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับ การจัดการของเสียอันตรายในชุมชน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชนของ ประชาชนแตกต่างกัน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบประเมินผล โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการขยะของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ จังหวัดสมุทรสาคร สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรพร ภูเอี่ยม (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนของประชาชน ในตำบลบ้านป้อม อำเภอศรีมหาชัย จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนอยู่ใน ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 64.61 ($\bar{X} = 50.40$, S.D. = 8.13) เมื่อวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า มีตัวแปรต้นที่ร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนของประชาชน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคม (Beta = 0.610) การรับรู้อุปสรรค ของการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือน (Beta = 0.200) การรับรู้ประโยชน์ของการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือน (Beta = 0.136) และอาชีพแม่บ้าน (Beta = 0.085) โดยทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนของประชาชน ได้ร้อยละ 50.80 (R Square = 0.508) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนด้านการคัดแยก การเก็บรวบรวม และการขนส่งของเสียอันตรายของครัวเรือนในพื้นที่สุดท้ายจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการมีพฤติกรรมในการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลการดำเนินงาน และทราบผลการประเมินการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายในชุมชน โดยอาจผ่านการประชุมประชาคมในชุมชน หรือสามารถให้ประชาชนสื่อสารผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของทางหน่วยงาน

2. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง หากพบการจัดการของเสียอันตรายชุมชนที่ไม่ถูกต้อง และควรส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกอบรมการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำสื่อประชาสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม จุครองรับของ เสียอันตรายชุมชนในพื้นที่วิธีการทิ้ง วิธีการจัดเก็บขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ วิธีการส่งของเสียอันตรายไปกำจัด รวมถึงช่องทางที่จะใช้ติดต่อทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะได้ กรณีประชาชนต้องการซักถามเพิ่มเติม ผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่เข้าถึงประชาชนได้ง่าย หรือประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ เช่น ไปสเตอร์ เสียงตามสาย หน้าสื่อออนไลน์ต่าง ๆ หรือประชาสัมพันธ์ผ่านตัวแทนชุมชน
2. จัดทำแผนงานในการดำเนินการจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนแต่ละชุมชน ให้ชัดเจนและ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบ มีกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจให้ภาคประชาชนตระหนัก ในการคัดแยกประเภทของเสีย อันตรายชุมชนทิ้งให้ถูกต้อง และรวบรวมให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ไปจัดเก็บได้ง่าย
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการสัมภาษณ์ข้าราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อาจจะไม่ครอบคลุมถึงการปฏิบัติงาน และมุมมองต่าง ๆ จากภายนอกองค์กร จึงอาจจะไม่ครอบคลุมทุก ประเด็นการศึกษา เช่น ประเด็นการให้บริการในการเบิกจ่ายเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง งบประมาณจังหวัดกับ หน่วยงานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจังหวัด ประเด็นการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับ เรื่องร้องเรียนความเดือดร้อนของประชาชน ประเด็นประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ และประชาชนในทำ โครงการเพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณจังหวัด เป็นต้น เนื่องจากมีระยะเวลาจำกัด อาจส่งผลให้การวิจัยใน ครั้งนี้มีประเด็นและข้อมูลมาสนับสนุนไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร

เอกสารอ้างอิง

- กองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570)*. เข้าถึงได้จาก: https://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2023/2/2354_6270.pdf
- กิริติวรรณ กัลยาณมิตร. (2559). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดย ประชาชนมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 6(2), 80-92.
- พัชรพร ภู่อี่ยม. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการของเสียอันตรายในครัวเรือนของประชาชน ในตำบลบ้านป้อม อำเภอศีร์ษะมาตจังหวัดสุโขทัย. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอินทร์*, 2(2), 57-69.
- สรินพร ไทรทอง. (2565). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชนในเขต เทศบาลเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม*. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ มูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(1), 106–115.

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ. (2566). *ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ*. เข้าถึงได้จาก:
<http://bankao.go.th/public/>

Bennis, W. and Nanus, B. L. (1971). *The Strategies for Taking Change*. New York: Harper and Row.

Cohen, M. J. & Norman, T. U. (1980). *Participations Place in Rural Development: Seeking Clarity Through Specificity*. New York : World Development.

Cronbach, L.J. (1951). *Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests*. *Psychometrika*, 16, 297 –334.

Gibson, J.H., John, M.I. & James H.D. (1982). *Organizations : Behavior structure and Processes*. 4th ed. Austin, TX : Business Publications.

Likert, R. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw–Hill.

Steers, M. R., R. G. Ungson, and T. R. Mowday. (1985). *Managing Effective Organization: An Introduction*. Kent Publish Company.

Parsons, Talcott. (1964). *Suggestion for a Sociological Approach to the Theory of Organizations in Complex Organizations: A Sociological. Reader by Amitai Etzioni*. New York: Holt, Rinehart & Winston.

การจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Information Management of the Women's Development Fund

Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province

ปริญญา วิชชุดเวส

Parinya Witchutawet

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Provincial Community Development Office of Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province

E-mail: parinya.cdd@gmail.com

Received 09-03-2024; Revised 03-04-2024; Accepted 10-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีโดยจำแนกตามพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ประชากรได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนที่เป็นสุภาพสตรีในอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง 393 คน คำนวณจากสูตรของยามานะ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม เก็บข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 (2) การมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 (3) ประสิทธิภาพการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด โดยจำแนกตามพื้นที่ 7 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ตำบลศาลาลัยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมสูงที่สุด และตำบลสามร้อยยอดมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมต่ำที่สุด

คำสำคัญ การจัดการข่าวสารข้อมูล; กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี; อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

The purposes of this study were to (1) Assess the level of effectiveness Information management of the Women's Development Fund Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. (2) testing the relationship between public participation and effectiveness Information management of the Women's Development Fund Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. (3) compare the effectiveness of information management of the Women's Development Fund, classified by local government organization area in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. This study employed a quantitative design. The population includes Female household representative in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province 7 local government organizations. Sample group of 393 people calculated from Yamane's formula. The tool used is a questionnaire. Data were collected by random sampling. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. Pearson correlation coefficient One-way analysis of variance and compare each pair using Scheffe's method. Results revealed that (1) Effectiveness of information management of the Women's Development Fund Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. Overall, it is at a high level. The average is 2.72. (2) public participation and the effectiveness of information management of the Women's Development Fund Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province There is a moderate relationship and in the same direction Statistically significant at the 0.01 level. (3) Effectiveness of information management of Sam Roi Yot District Women's Development Fund Classified by area of 7 local government organizations There is a difference; statistically significant at the 0.05 level. Considering the average value, it was found that Salalai Subdistrict has the highest overall average, and Sam Roi Yot Subdistrict had the lowest overall average.

Keywords : Information management; Women's Development Fund; Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province

บทนำ

สตรี คือ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในแทบทุกด้าน โดยเริ่มต้นจากภายในครอบครัว เพราะพลังของสตรีมีถึงครึ่งหนึ่งของพลังมนุษย์ทั้งโลก แต่ได้ถูกละเลยในการนำศักยภาพที่มีอยู่ของสตรีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งครึ่งหนึ่งสตรีพยายามที่จะยกระดับเรื่องสิทธิและความเสมอภาค เพื่อแสดงออกถึงบทบาทและศักยภาพของสตรี ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างและเสนอแนะแนวทางในการสร้างความเจริญให้กับสังคมและประเทศชาติ สตรีในยุคปัจจุบันมีบทบาทเปลี่ยนไปจากสมัยก่อนเป็นอย่างมาก สตรีจึงต้องมีการพัฒนาตัวเองแทบจะทุก ๆ เรื่อง เพื่อให้ทันต่อยุคและเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะบทบาท การเป็นผู้นำในการพัฒนาทางสังคมซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายเป็นอย่างมาก บทบาทของสตรีในประเทศไทยมีเพิ่มขึ้นจากในอดีตและได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น ส่งผลให้รัฐบาลผู้บริหารประเทศได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสตรี เพื่อตอบสนองของความต้องการในการพัฒนาประเทศและสร้างสังคมที่เท่าเทียมกัน การส่งเสริมพลังเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตแก่สตรีทุกกลุ่มและทุกระดับ สร้างความเข้มแข็งของกลไกและกระบวนการพัฒนาสตรี เพื่อให้สตรีมีบทบาททางสังคมในยุคปัจจุบันไปพร้อม ๆ กับการดำเนินชีวิตที่ดีมากขึ้น

ในปี 2525 ประเทศไทยได้กำหนดแผนพัฒนาสตรีระยะยาวครั้งแรก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การพัฒนาสตรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเพื่อสนับสนุนให้สตรีสามารถมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจทุกระดับ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้เริ่มต้นจากการจัดตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนากิจกรรมและบทบาทสตรีขึ้นในสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัดขึ้น องค์การสตรีที่จัดตั้งขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อนำให้สตรีเข้ามา มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะการร่วมดำเนินการตามแผนงานพัฒนาท้องถิ่นและกิจกรรมพัฒนาอื่น ๆ ต่อมาในปี พ.ศ. 2555 รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีขึ้นในสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาและให้โอกาสแก่สตรีที่ขาดโอกาสในสังคม และใช้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนแบบดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ยเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ พัฒนาอาชีพ สวัสดิภาพ สวัสดิการให้แก่สตรี เครือข่ายสตรีและผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ในสังคม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เพื่อรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มคนหรือองค์กร ร่วมกันคิดร่วมกันทำ และร่วมพัฒนาเป็นพลังทางสังคมที่เข้มแข็ง และในปี 2559 ได้จัดตั้งกองทุน

พัฒนาบทบาทสตรีขึ้นในกรรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย และให้ควมรวมกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเข้าเป็นทุนหมุนเวียนเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มคณะสตรีที่เป็นกลไกในการทำหน้าที่ คือ คณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับตำบลและระดับจังหวัด ทำหน้าที่ในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน บริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

สตรีที่มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป สมัครเป็นสมาชิกกองทุนประเภทบุคคลธรรมดาได้ โดยยื่นใบสมัครพร้อมแสดงบัตรประจำตัวประชาชน ณ สำนักงานเลขาธิการคณะอนุกรรมการกลั่นกรองฯ อำเภอ สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี หรือสมัครทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เว็บไซต์ <http://womenfund.in.th> สำหรับประเภทองค์กรสตรีสามารถสมัครด้วยตนเอง ณ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอและจังหวัด ส่วนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครยื่นสมัครได้ที่สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรรมการพัฒนาชุมชน สมาชิกของกองทุนสามารถขอรับ "เงินทุนหมุนเวียน" โดยสมาชิกประเภทบุคคลธรรมดา รวมตัวกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป หรือสมาชิกประเภทองค์กรสตรี ต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำงาน ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ยื่นแบบขอรับการสนับสนุนไม่น้อยกว่า 6 เดือน โครงการที่ขอรับสนับสนุนเงินทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ การสร้างงานสร้างรายได้ต้องมีผลการดำเนินงานหรือผ่านการฝึกอาชีพมาก่อน วงเงินโครงการละไม่เกิน 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน) โดยมีอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.10 ต่อปี กำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระคืนไม่เกิน 2 ปี และต้องชำระคืนอย่างน้อยปีละ 2 งวด โดยการขอกู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนของสตรีมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สตรีเกิดพลังในการดูแลช่วยเหลือกันในกลุ่ม ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จึงเป็นแหล่งเงินทุนในการเสริมสร้างการพัฒนาศักยภาพสตรี เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งมีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลต่อบทบาทของสตรีทางสังคมและการพัฒนาประเทศต่อไป (กรมการพัฒนาชุมชน, 2559)

อำเภอสามร้อยยอดได้ดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตามแนวทางที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนดมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ยังมิได้มีการศึกษาเรื่องการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ว่ามีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร จึงมีความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลของการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผลการศึกษาจะทำให้ทราบว่าการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด อีกทั้งผลการศึกษาที่ได้จะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยจำแนกตามพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

Gibson and Others (อ้างถึงใน วิชญ์พล พิระพันธ์, 2563) ได้นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผลเป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับว่าครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและใช้พลังงานมากน้อยเพียงใด โดยสามารถพิจารณาได้ 2 ระดับ ได้แก่ ประสิทธิภาพของบุคคลและประสิทธิผลขององค์การ

ซึ่ง Gibson and Others ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินความมีประสิทธิภาพขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว ดังนี้

- 1) ความสามารถในการผลิต (Production) องค์การจะมีประสิทธิผล ถ้าองค์การสามารถดำเนินการผลิตให้ได้ผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และเป็นไปตามความต้องการขององค์การ
- 2) ประสิทธิภาพ (Efficiency) องค์การจะมีประสิทธิผล ถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากรที่ใช้ (Inputs) กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ปัจจัยทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า
- 3) ความพึงพอใจ (Satisfaction) องค์การจะมีประสิทธิผล ถ้าผลการดำเนินงานขององค์การนำมาซึ่งความสำเร็จ สอดคล้องเป็นไปตามความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกในองค์การ
- 4) ความสามารถในการปรับตัว (Adaptiveness) องค์การจะมีประสิทธิผล ถ้าองค์การมีกลไกที่สามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งภายในและภายนอกองค์การ
- 5) การพัฒนา (Development) องค์การจะมีประสิทธิผล ถ้าองค์การสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ (Potential) และวิสัยความสามารถ (Capacity) ขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

Cohen and Uphoff (อ้างถึงใน สุธาวิ กลิ่นอุบล, 2562) ผู้ริเริ่มทฤษฎีการมีส่วนร่วม ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือการที่ผู้มีส่วนร่วมต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 4 กระบวนการ คือ

1) มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการ คิดริเริ่มโครงการ โดยมีการอภิปรายถึงปัญหาและความต้องการ มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการกำหนดทางเลือก ว่าควรจะทำโครงการหรือกิจกรรมใดบ้าง และการตัดสินใจว่าจะทำโครงการหรือกิจกรรมใดและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจยังครอบคลุมไปถึงการตัดสินใจในระหว่างการดำเนินงานโครงการ

2) มีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงาน หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในทรัพยากรต่าง ๆ ให้กับโครงการ ทั้งในด้านเงิน แรงงาน วัสดุอุปกรณ์ และการมีส่วนร่วมในการบริหารและประสานงานโครงการต่าง ๆ

3) มีส่วนร่วมในการแบ่งผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมประเภทนี้มีสองนัย คือ เป็นทั้งการร่วมรับประโยชน์และร่วมรับผลสืบเนื่องในทางลบจากโครงการพัฒนาผลประโยชน์ที่ได้รับ ได้แก่

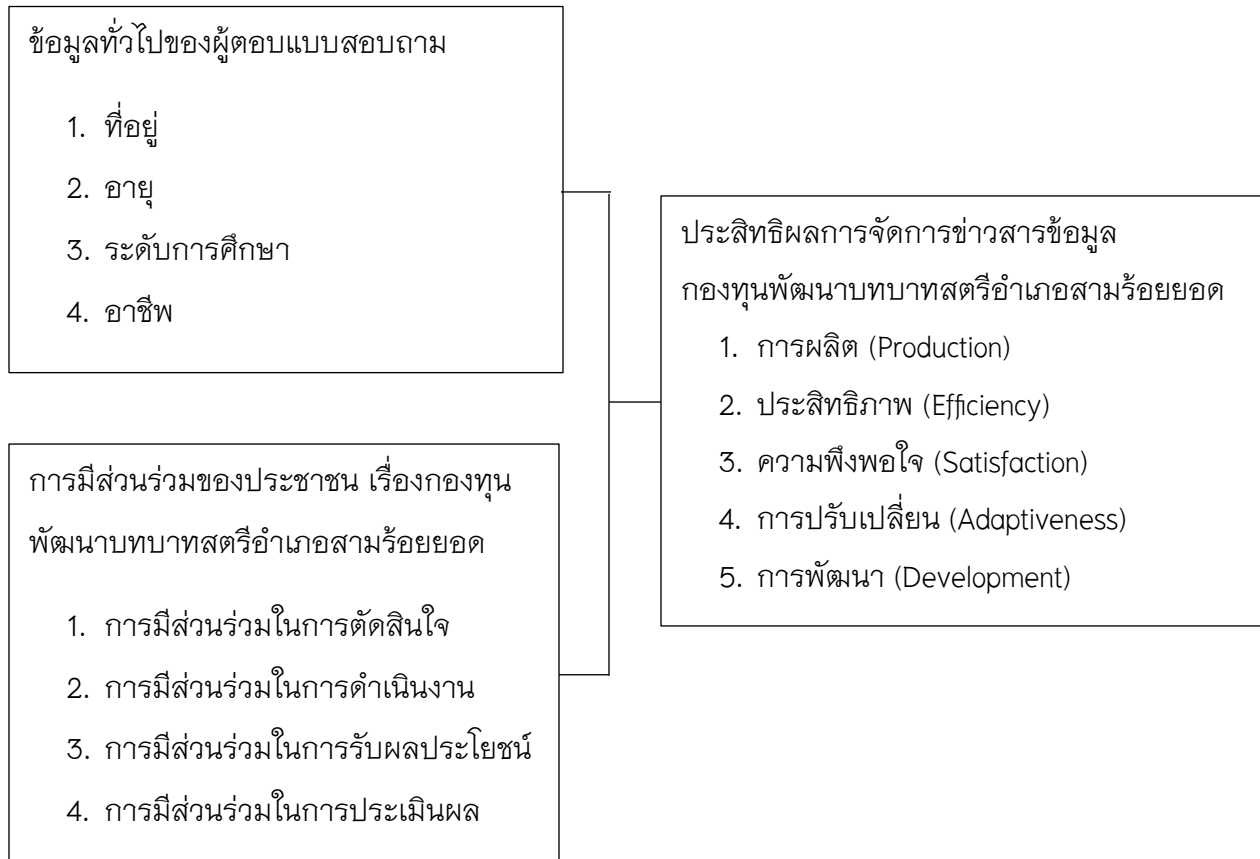
3.1) ผลประโยชน์ด้านวัตถุ คือ การมีรายได้และทรัพย์สินเพิ่มขึ้นและมั่นคงมากขึ้นหรือการมีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ มีประสิทธิภาพหรือคุณภาพดี

3.2) ผลประโยชน์ด้านสังคม ได้แก่ การได้รับการศึกษาหรือรู้หนังสือมากขึ้น รวมทั้งการให้บริการสังคมอื่น ๆ มากขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้น

3.3) ผลประโยชน์ส่วนบุคคล ได้แก่ การมีความนับถือตนเองมากขึ้น มีพลังอำนาจทางการเมืองมากขึ้น และมีความรู้สึกถึงความมีประสิทธิภาพของตนเอง

4) มีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รูปแบบการมีส่วนร่วมประเมินอย่างเป็นทางการ เช่น การประชุมเพื่อทบทวนและประเมินการดำเนินงานที่ผ่านมา การร่วมเป็นคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการในการประเมินผล หรือการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการวิจัยประเมินผล สำหรับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การประชุมกลุ่มย่อยอย่างไม่เป็นทางการหรือการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการ

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ที่มา: Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981) and Gibson and Others (1988, p.812)

ระเบียบวิธีการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนที่เป็นสุภาพสตรีในอำเภอสามร้อยยอดจาก 7 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 20,151 คน กลุ่มตัวอย่าง 393 คน จากการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane และกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชน เรื่องกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด และส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้วยการหาค่าความเที่ยง จากการพิจารณา

ของผู้เชี่ยวชาญและหาค่า IOC ได้ค่าเท่ากับ 1 รวมทั้งหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.989

3) การรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถามโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่ จำนวน 393 ชุด และได้รับกลับคืนมา 393 ชุด หรือร้อยละ 100

4) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ ซึ่งอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูล กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เรื่องกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุน ใช้สถิติ F-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการศึกษา

1. ผลการประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 2.72 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการปรับเปลี่ยนมีค่าเฉลี่ย 2.81 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.55

2. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1 ผลการศึกษากการมีส่วนร่วมของประชาชน เรื่องกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.30 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 2.49 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 2.10

2.2 ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด โดยใช้การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการ

ข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ในระดับปานกลาง $r = 0.431$, Sig. = 0.001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยจำแนกตามพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 ผลการศึกษการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด โดยจำแนกตามพื้นที่ 7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอสามร้อยยอด อยู่ในระดับมาก โดยตำบลศาลาลัย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมมากที่สุด 2.81 และตำบลสามร้อยยอด มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมน้อยที่สุด 2.63

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว F-test ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกัน ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดแตกต่างกัน Sig.=0.002

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด อยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นเพราะอำเภอสามร้อยยอดได้มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสตรี มีพี่เลี้ยงในการดำเนินงานและถ่ายทอดกระบวนการ สร้างความเข้มแข็งให้แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรี ในการพัฒนาศักยภาพไปสู่การสร้างงานสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ในครัวเรือนส่งผลให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์และการขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ และพัฒนาระดับการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

เมื่อเทียบกับวรรณกรรมที่ศึกษา พบว่าเป็นไปตามที่ Gibson and Others (อ้างถึงใน วิชญ์พล พิระพันธ์, 2563) ได้นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผลเป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับว่าครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานมากน้อยเพียงใด โดยสามารถพิจารณาได้ 2 ระดับ ได้แก่ ประสิทธิผลของบุคคล และประสิทธิผลขององค์กร ซึ่ง Gibson and

Others ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินความมีประสิทธิภาพขององค์การว่าประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 5 ตัว ดังนี้

- 1) ความสามารถในการผลิต
- 2) ประสิทธิภาพ
- 3) ความพึงพอใจ
- 4) ความสามารถในการปรับตัว และ
- 5) การพัฒนา

เมื่อเทียบกับแนวทางการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตามที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนดไว้ โดยอำเภอสามร้อยยอดมีกลไกการขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับอำเภอ ดังนี้

- 1) คณะอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด จำนวน 1 คณะ
- 2) คณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบล/เทศบาล จำนวน 7 คณะ และ
- 3) อาสาสมัครผู้ประสานงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีหมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน 60 คน

เมื่อเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ มูลมิตรณ์ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในพื้นที่อำเภอสามร้อยยอดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีระดับประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของปยุตดา จันทรเส็ง (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตตำบลบ่อ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสมสกุล หอมหวน (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตตำบลศรีมงคล อำเภอเบ็ญจมาศ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพันจาอากาศเอก จิระพันธ์ วินทะไชย (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุน พัฒนาบทบาทสตรีอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรภา มิ่งเชื้อและธนาสนา โรจนตระกูล (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในอำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรารุณี องค์การ และชาญชัย จิวจินดา (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลสำเร็จของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่ากองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอชาณุวรลักษบุรี ประสบความสำเร็จในการดำเนินการ เพราะได้พัฒนาศักยภาพสตรี มีการสร้างอาชีพสร้างรายได้ ย่อมทำให้สตรีได้พัฒนาศักยภาพของตนไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศักยภาพในการพึ่งพาตนเองของสตรี จึงถือได้ว่าการดำเนินงานของกองทุนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทาง

เดียวกันซึ่งน่าจะเป็นเพราะการขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเป็นการดำเนินงานในระดับพื้นที่ หมู่บ้าน/ชุมชน มีการส่งเสริมให้ประชาชนที่เป็นสตรีสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก จึงทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด

เมื่อเทียบเคียงกับวรรณกรรมที่ศึกษา พบว่าเป็นไปตามที่ Cohen and Uphoff (อ้างถึงใน สุธาวิ กลิ่นอุบล, 2562) ผู้ริเริ่มทฤษฎีการมีส่วนร่วม ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ การที่ผู้มีส่วนร่วมต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 4 กระบวนการ คือ 1) กระบวนการตัดสินใจ 2) กระบวนการดำเนินงาน 3) กระบวนการแบ่งผลประโยชน์ และ 4) กระบวนการประเมินผลโครงการเมื่อเทียบเคียงกับแนวทางการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตามที่กรมการพัฒนาชุมชนได้กำหนดไว้ จากการกำหนดวัตถุประสงค์ของกองทุนและการกำหนดประเภท เงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีที่ให้สมาชิกขอรับการสนับสนุน ซึ่งอำเภอสามร้อยยอดมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ทั้งประเภทบุคคลธรรมดาและประเภทองค์กรสตรี โดยปัจจุบันกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด มีสมาชิกประเภทบุคคลธรรมดา จำนวน 13,936 คน และมีสมาชิกประเภทองค์กรสตรี จำนวน 47 องค์กร

เมื่อเทียบเคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ ทองยั้งยืน (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของสตรีในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในจังหวัดระนองผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ กองคำ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลในการส่งเสริมการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในจังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานรองลงมาคือ ปัจจัยด้านการติดตามอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติปัจจัยด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร ปัจจัยด้านนโยบายกองทุน และปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกุลประภัสสร รำพึงจิตต์ และภัทรภร จำยั้ง (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพสมาชิกกองทุน พัฒนาบทบาทสตรีอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรภา มิ่งเชื้อ และธนัสถา โรจนตระกูล (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในอำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยจำแนกตามพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการศึกษาประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด โดยจำแนกตามพื้นที่ 7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่าทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอสามร้อยยอดมีประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อยู่ในระดับมากโดยตำบลศาลาลัย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมทุกด้านสูงที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่า กลไกการขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบลศาลาลัย มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของกองทุน มีการส่งเสริมให้สมาชิกขอรับการสนับสนุนเงินทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของสตรีจนสามารถสร้างงานสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้แก่สมาชิก รวมถึงมีการประชาสัมพันธ์ และขับเคลื่อนงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอย่างต่อเนื่องมากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ

ผลการศึกษาความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกัน ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดแตกต่างกัน ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่า กลไกการขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีคณะทำงานที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการส่งเสริม สนับสนุนและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับที่ต่างกัน

เมื่อเทียบกับวรรณกรรมที่ศึกษา พบว่าเป็นไปตามที่ Gidson (อ้างถึงใน กาญจนา บุญยัง, 2547) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การควรพิจารณา 3 ส่วนประกอบ ตามลำดับของประสิทธิผล ต่อไปนี้ 1) ประสิทธิผลระดับบุคคล ได้แก่ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความรู้ ทัศนคติ แรงจูงใจและความเครียด 2) ประสิทธิผลระดับกลุ่ม การประสานงาน ภาวะผู้นำ โครงสร้างของกลุ่ม สถานภาพของกลุ่มบทบาทของและปะทัสถาน และ 3) ประสิทธิผลระดับองค์การ ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลระดับบุคคลและกลุ่ม ได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี กลยุทธ์ ทางเลือกโครงสร้างองค์การ กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์การ

เมื่อเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของศราวุธ สังข์วรรณะ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่าสภาพและปัญหาการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดสุพรรณบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ ทองยังยืน (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของสตรีในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในจังหวัดระนอง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ อำเภอที่อาศัย รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในจังหวัดระนองโดยรวมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ส่งเสริมให้เกิดการสร้างเครือข่ายองค์กรและการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

1.2 ควรมีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคเอกชน เข้ามามีบทบาทและรับผิดชอบการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

1.3 ควรมีมาตรการในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้มีความยั่งยืน เพื่อนำไปต่อยอดให้กับโครงการอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 จากการศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอด พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้ และยกระดับการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอสามร้อยยอดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1) การส่งเสริมให้สตรีมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการได้รับความคุ้มครองและการพิทักษ์สิทธิสตรี การพัฒนาศักยภาพ การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีและเครือข่ายสตรี

2) การรณรงค์ให้กลุ่มสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีให้มากขึ้น

3) ควรจัดอบรมสัมมนาให้สตรีที่เป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีทุกระดับ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงาน

4) สนับสนุนให้กลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีทุกระดับมีการสำรวจข้อมูลด้านอาชีพ สำรวจปัญหาต่าง ๆ ของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในพื้นที่

5) สนับสนุนให้กลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีทุกระดับมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ

6) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ทั้งช่องทางออนไลน์และช่องทางออฟไลน์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น

2.3) จากการศึกษาความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอด ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอ พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกัน ประสิทธิผลการจัดการข่าวสารข้อมูลกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอสามร้อยยอดแตกต่างกัน ดังนั้น ควรมีการพัฒนา การวางแผนการขับเคลื่อนการดำเนินงานและการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาริวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาจากมุมมองของตัวผู้นำชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ ในพื้นที่อำเภออื่น ๆ ภายในจังหวัด

3.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ กระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมของกลุ่มสตรีในการบริหารงาน สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

3.4 ควรมีการศึกษาเรื่องการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ รวมถึงศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้การดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ทองยังยืน. (2562). *การมีส่วนร่วมของสตรีในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี*

ในจังหวัดระนอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

กรมการพัฒนาชุมชน. (2559). *แนวทางการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี*. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.

กาญจนา บุญยัง. (2547). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

กุลประภัสสร รำพึงจิตต์ และภัทรกร จำเริญ. (2563). *การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม*. วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

จิระพันธ์ วินทะไชย. (2560). *ความคิดเห็นของคณะกรรมการที่มีต่อการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด*. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.

- จิราภา มิ่งเชื้อ และธนัสถา โรจนตระกูล. (2563). *ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในอำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปยุตดา จันทร์เลี้ยง. (2557). *การประเมินโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตตำบลป้อ อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง*. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วรารุณี องค์การ และ ชาญชัย จิวจินดา. (2565). *ผลสำเร็จของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรณีศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง*. วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต. ปทุมธานี.
- วัลย์ลักษณ์ มูลมิตรณ์. (2561). *ประสิทธิผลการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในพื้นที่อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, ประจวบคีรีขันธ์.
- วันเพ็ญ กองคำ. (2562). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผลในการส่งเสริมการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในจังหวัดอุดรธานี*. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- วิษณุพล พีระพันธุ์. (2563). *สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสำนักงานจังหวัดลพบุรี*. หลักสูตรทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ศราวุธ สังข์วรรณ. (2556). *รายงานวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัดสุพรรณบุรี*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, พระนครศรีอยุธยา.
- สมสกุล หอมหวาน. (2559). *การประเมินโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตตำบลศรีมงคล อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์*. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยภาคกลาง, นครสวรรค์.
- สุธาวิ กลิ่นอุบล. (2562). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง บ้านหัวเขาจีน ตำบลห้วยยางโทน อำเภอบางบาล จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพัฒนศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน

ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Suppression and Prevention of Drugs and Narcotics Widespread in Community Huasai Subdistrict Cha-am District Phetchaburi Province

ธีระพล เจริญยิ่ง

Therapol Charernying

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

Khao Kra Pook Subdistrict Administrative Organization, Tha Yang District, Phetchaburi Province

E-mail: therapolcharernying@gmail.com

Received 13-03-2024; Revised 09-04-2024; Accepted 11-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทรายอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร และ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติด ในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านระดับ การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะประชากร พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน และ (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปราม

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน พบว่า เป็นเชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ การป้องกันและปราบปราม; การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน; อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

The three objectives of this study were (1) to verified level of Suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District Phetchaburi Province. (2) to compare attitude of respondents toward Suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District Phetchaburi Province when classified via demographic factors., and (3) to explain correlation between of Suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District Phetchaburi Province with factors affecting Suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District Phetchaburi Province. This was quantitative approach 300 residents of Huasai Subdistrict Chaam District Phetchaburi Province were sample. Questionaries were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson coefficient. Major Findings: (1) On Suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District were high level. (2) On there was not any difference among respondent’s attitude toward suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District., and (3) On there were positive statistical correlation between of suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community Huasai Subdistrict Cha–am District Phetchaburi Province with factors affecting suppression and prevention of Drugs and Narcotics widespread in community at .01 level.

Keywords : Suppression and prevention; Drugs and Narcotics widespread community; Cha–am District Phetchaburi Province

บทนำ

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดของประเทศไทยในปัจจุบัน จัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤต โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาอี เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปราม จับกุมการค้ายาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจัง แต่ไม่ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง แต่กลับทำให้ผู้ผลิตได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้น และการตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยเข้าไปมีผลประโยชน์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเสียเอง ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่สัมฤทธิ์ผล สถานการณ์ด้านการผลิตปัจจุบันพบว่าการผลิตยาเสพติดมีมาจาก 2 แหล่งสำคัญ คือ แหล่งผลิตนอกประเทศ และแหล่งผลิตที่อยู่ในประเทศ โดยที่แหล่งผลิตนอกประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศพม่า ลาว และกัมพูชา ในขณะที่แหล่งผลิตในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยมีการลักลอบผลิต ในลักษณะการผลิตในครัวเรือน ในส่วนนี้ถือว่าเป็นจุดที่ต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากเป็นจุดที่อยู่ใกล้ตัวของผู้ใช้ยาเสพติด นอกจากนั้น จากสถิติยังพบว่า พื้นที่ปลูกฝิ่นในประเทศไทย ปี 2554/2555 พบการลักลอบปลูกฝิ่นในพื้นที่ภาคเหนือรวม 1,124 ไร่ ใน 9 จังหวัด เป็นพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 912.6 ไร่ในพื้นที่ 17 อำเภอ 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน เชียงราย และลำปาง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เดิม แต่มีการเคลื่อนย้ายไปปลูกในพื้นที่ทุรกันดารยากแก่การเข้าถึงของเจ้าหน้าที่มากขึ้น สถานการณ์การลักลอบนำเข้ายาเสพติด พื้นที่การลักลอบนำเข้ากลุ่มเครือข่ายนักค้าจะยังคงใช้พื้นที่ชายแดนภาคเหนือเป็นหลัก โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน แต่การลักลอบนำเข้าทางชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มนักค้าต้องการหลีกเลี่ยงการตรวจค้นจับกุมในพื้นที่ภาคเหนือซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้น ในการลำเลียงยาเสพติดจากพื้นที่ชายแดนเข้ามายังพื้นที่ตอนในกลุ่มการค้ามักจะอาศัยบุคคลในพื้นที่ทั้งกลุ่มคน 3 สัญชาติ จากประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้คุ้นเคยกับสภาพในพื้นที่สามารถหาเส้นทางที่หลีกเลี่ยงการตรวจค้นจับกุมของเจ้าหน้าที่ จึงทำให้ได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มนักค้า

การค้ายาเสพติดในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2564 ปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้ายาเสพติดแบบตลาดดั้งเดิมสู่ตลาดออนไลน์ของประเทศไทย แนวโน้มตลาดยาเสพติดในประเทศไทยพบว่า ไอซ์ ยาอี คีตาซีน เฮโรอีน ยาบ้า และกัญชามี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ฝิ่น และโคเคนมีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้ มียาเสพติดที่ได้รับความนิยมในช่วง ปี พ.ศ. 2563 – 2564 คือ แอลเอสดี เห็ดเมา ยาเสพติดสูตรค็อกเทล และการจัดชุดรวมยาเสพติดพร้อมอุปกรณ์ เป็นต้น ผู้ขายนิยมตั้งราคาแบบยืดหยุ่นได้ตามความต้องการ

รูปแบบการค้ายาเสพติด มีการเชื่อมโยงเครือข่ายจากตลาดออนไลน์ หรือตลาดดั้งเดิมและตลาดออนไลน์ เข้าด้วยกันโดยการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารสมัยใหม่ขยายโอกาสทางการค้าที่ทำให้เข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย ซื้อง่ายได้ตลอด 24 ชั่วโมง และกระจายยาเสพติดไปสู่ผู้เสพให้กว้างขวางมากขึ้นด้วยการจัดส่งตรงถึงมือผู้ซื้อ ทำให้ลดความเสี่ยงจากการถูกการจับกุม การมอบประสบการณ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เสพด้วยการจัดตั้งชุมชนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ชนิดยาเสพติดวิธีการจัดการ การจัดเตรียม การปลูก/ผลิต อุปกรณ์และวิธีการเสพ รวมถึง ผลที่ได้รับจากการเสพ ตลาดการค้ายาเสพติดในประเทศไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงโลก ออนไลน์และออฟไลน์เข้าด้วยกันนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและ กลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาด้านการแพร่ระบาดในจังหวัดเพชรบุรี จากลักษณะภูมิรัฐศาสตร์ของจังหวัดเพชรบุรีพบว่า จังหวัดมีเนื้อที่ประมาณ 6,225.138 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,890,711 ไร่ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคกลางมี อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดเข้าในจังหวัด ส่งผลกระทบต่อสถานะปัญหาเสพติด ปี 2565 ของจังหวัดเพชรบุรี มีการจับกุมยาเสพติดอยู่เป็นลำดับที่ 7 จาก 8 จังหวัดในพื้นที่ภาค 7 โดยมีจังหวัดตามลำดับได้แก่ 1. สุพรรณบุรี 2. ราชบุรี 3. นครปฐม 4. กาญจนบุรี 5. ประจวบคีรีขันธ์ 6. สมุทรสาคร 7. เพชรบุรี 8. สมุทรสงคราม และ ด้วยที่มีการจับกุม มากที่สุด ได้แก่ ยาบ้า กัญชา ไอซ์ โดยการนำยาเสพติดเข้ามาในจังหวัด โดยการที่กลุ่มผู้ล่าเสี่ยงยาเสพติด จะใช้เส้นทางรถยนต์ผ่านถนนพระราม 2 เพชรเกษม ผ่านไปยังภาคใต้ โดยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น มีรถ ตรวจการณ์ รถคุ้มกันตลอดเส้นทาง มีการซุกซ่อนในรถบรรทุกที่ดัดแปลง/การซุกซ่อนในรถทัวร์ และ ลำเลียงไปกับขบวนรถไฟ การปราบปรามแพร่ระบาดของยาเสพติดในเชิงนโยบาย พบว่า ทุกรัฐบาลของ ประเทศไทย นับจากรัฐบาลของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี พ.ศ. 2502 ที่ทำการยกเลิกการเสพฝิ่นและ การค้าฝิ่น ที่เป็นจุดเริ่มการห้ามไม่ให้เกิดการใช้ยาเสพติด และได้มีการกำหนดนโยบายการป้องกันและ ปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้เป็นนโยบายหลักทางสังคมของทุกรัฐบาล ที่แถลงต่อรัฐสภา ว่าสามารถจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ผลลัพธ์ของการนำนโยบายไปปฏิบัติกลับมี ผลสำเร็จในระดับที่ต่ำมาก น่าจะมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการนำนโยบายปราบปรามการ แพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ หรืออาจมีปัญหาคืออื่น ๆ ที่แฝงอยู่โดยเฉพาะปัญหาในชุมชนที่เป็นปัญหา สำคัญที่ถ้าแก้ไขได้อาจส่งผลต่อประสิทธิผลการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ทุกรัฐบาลยังไม่สามารถจัดการปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่แถลงไว้ในนโยบาย เมื่อผู้วิจัยสนใจว่า สาเหตุหลักของการที่ทำการไม่สามารถจัดการปัญหาเกิดจากอะไรและต้องการค้นหาปัญหาและอุปสรรค รวมถึงแนวทางการจัดการปัญหา การแพร่ระบาดที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลจากทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยพบว่า สาเหตุประการแรก ได้แก่ การริเริ่มในการใช้ยาเสพติด เริ่มจากแรงผลักดันของตนเอง เนื่องจากปัญหาของครอบครัวหรือของ

ตนเอง การชักชวนของเพื่อนหรือบุคคลอื่น และสื่อสังคมการลอกเลียนแบบจากการเผยแพร่จากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เยาวชนทดลองเสพยาเสพติด ปัญหาการแก้ไขการแพร่ระบาดของการใช้กระบวนการนโยบายในหลากหลายรูปแบบ เช่น ด้านการบำบัดด้วยกรรมวิธีทางแพทย์และทางสังคม ปัญหาการปราบปรามจากหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในเชิงบูรณาการและเชิงเดี่ยว ที่กล่าวมาทั้งหมดไม่มีวิธีการใดที่บังเกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าสามารถบูรณาการการจัดการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพทั้งสามด้าน ทั้งเชิงนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ น่าจะเกิดประโยชน์ต่อการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเริ่มจากจังหวัดเพชรบุรีที่เป็นทางผ่านลงสู่จังหวัดภาคใต้ และนำส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ ถ้าสามารถแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมได้จะมีผลต่อการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยประสงค์ที่จะวิจัยสาเหตุที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปัญหายาเสพติดและวิเคราะห์หารูปแบบการจัดการป้องกันปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะให้เป็นแนวทางการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยนำแนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ Van Meter & Van Horn มาประยุกต์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การจัดการป้องกัน ปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติด (ทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behavior Theory) (Jessor and Jessor, 1977), (Norman and Turner, 1993) ตัวแปรผลลัพธ์จะใช้แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยประสิทธิภาพการจัดการและการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากทฤษฎีของ Caplow (1964) ประกอบด้วย

กระบวนการ (Process) หมายถึง องค์ประกอบต่อมาของระบบ หมายถึง วิธีการที่จะนำไปสู่การป้องกันและปราบปราม ที่เป็นผลงานหรือผลผลิตของระบบ และในระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ได้แก่ การป้องกันการแพร่ระบาด การปราบปราม การบำบัดรักษาต่าง ๆ เป็นต้น และการจัดการในเชิงบูรณาการ

ผลงาน (Output) หรือ ผลผลิต (Product) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึง ความสำเร็จในลักษณะต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ในระบบการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยองค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ ผสมผสานอย่างมีเอกภาพเพื่อบรรลุตามเป้าหมายองค์การ

ผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในระบบของรัฐประศาสนศาสตร์ที่ประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่า การจัดการป้องกันและปราบปรามนั้น เกิดความมั่นคง (Stability) หมายถึง ความสามารถในการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้สำเร็จและไม่มีการหวนกลับไปเสพยาเสพติด การประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integrations) หมายถึง การวัดความสามารถของ

หน่วยงานรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด และในการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่

ความสมัครใจ (Voluntarism) หมายถึง ความสามารถของจังหวัดเพชรบุรีในการจัดให้มีความพึงพอใจ สำหรับบุคคลและความปรารถนาของผู้ปฏิบัติงานและมวลชน ที่จะคงมีส่วนร่วมต่อไปสุดท้าย ได้แก่ ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลรวมสุทธิของกิจกรรมของการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 21,947 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 300 คน โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane Taro, 1973)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่การวิจัยนี้กระทำในตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

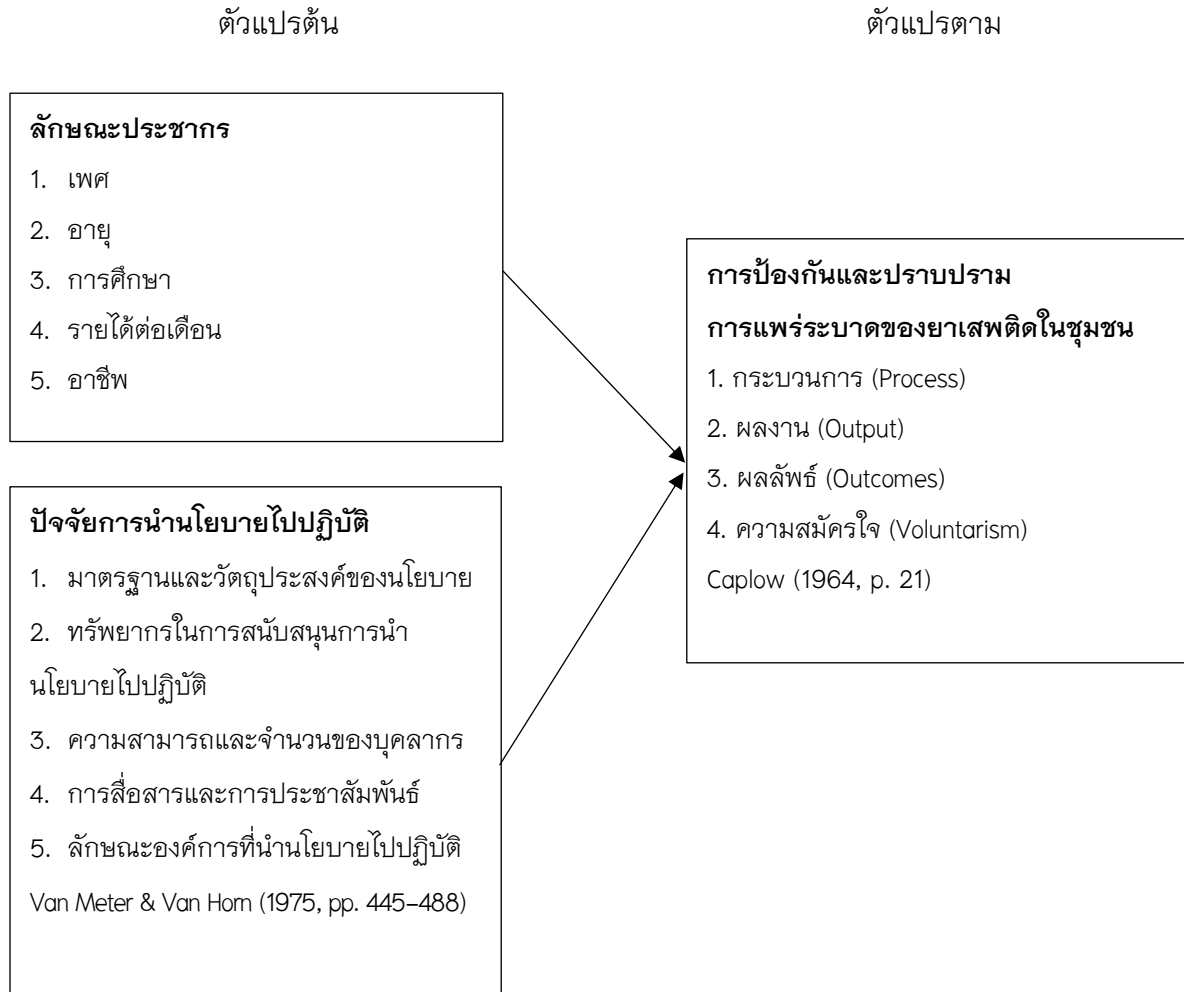
การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยทำการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ประเทศไทย
2. แนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศไทย
3. นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย
4. กรอบแนวคิดและทิศทางของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด (พ.ศ. 2566–2570)
5. ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติผู้วิจัยใช้ตัวแบบของ Policy implementation process model (Van Meter and Van Horn, 1975)
6. การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทยที่ผ่านมา
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล และ 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอลำพูน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.0 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.0

อายุ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาอายุระหว่าง 36 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.0 และน้อยที่สุด อายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.3 ระดับมัธยมศึกษา /ปวช. คิดเป็นร้อยละ 27.0 และระดับปริญญาโทหรือเอก คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมารายได้ต่อเดือน 8,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.0 รายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.7 ไม่มีรายได้ประจำคิดเป็นร้อยละ 10.7 และรายได้ต่อเดือน 25,001 บาท คิดเป็น ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเจ้าของกิจการ ขนาดกลางและขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 26.3 ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 19.3 และ นักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.7 และน้อยที่สุด พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอลำพูน จังหวัดเพชรบุรี

การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอลำพูน จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ ด้านผลลัพธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.14 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 3 จังหวัดเพชรบุรีควรใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติด ที่เน้นการบูรณาการระหว่งการป้องกัน การปราบปรามและการบำบัดรักษาเป็นมาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.14 รองลงมาคือ ข้อ 1 การกำหนดนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติด เป็นนโยบายที่มีมาตรฐานระดับสากล อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.14 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 2 จังหวัดเพชรบุรีควรใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติด ที่เน้นการปราบปรามและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเป็นมาตรฐานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.99 ตามลำดับ

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านทรัพยากรนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็น จากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 4 จังหวัดเพชรบุรีและหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องได้ใช้งบประมาณใน การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติดอย่างคุ้มค่า อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.19 รองลงมาคือ ข้อ 1 จังหวัดเพชรบุรีและหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องได้รับงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติด พอเพียงและเหมาะสม บุคลิกภาพน่านับถือ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.18 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 2 จังหวัดเพชรบุรีและหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง ได้รับงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติดอย่างต่อเนื่องตามแผนงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.11 ตามลำดับ

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านความสามารถและจำนวนของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็น จากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 2 สามารถขอความร่วมมือกับชุมชนในการแจ้งเบาะแสของการนำเข้า การเสพ และการขนส่งยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.34 รองลงมาคือ ข้อ 3 ความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของของยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.33 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

น้อยที่สุดคือ ข้อ 4 ลักษณะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันแลปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดเพชรบุรีมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.26 ตามลำดับ

3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบล ห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านมุมมองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์ การประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 1 เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติด มีความตั้งใจในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.21 รองลงมาคือ ข้อ 3 เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการป้องกัน และปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด พัฒนาความชำนาญในการปฏิบัติการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.17 ข้อ 2 เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานใน การการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของ ยาเสพติด มีความมุ่งมั่นในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 และข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 4 เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของ ยาเสพติด สร้างความมั่นใจ ในสมรรถนะให้ประชาชนได้ไว้วางใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.09 ตามลำดับ

3.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบล ห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.20 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ 3 หน่วยงาน สังคมสงเคราะห์ หน่วยงานรักษาพยาบาล ตามโครงการบำบัดผู้เสพยาเสพติด หน่วยงานราชทัณฑ์ ความเหมาะสมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.28 รองลงมาคือ ข้อ 2 หน่วยงาน ปราบปรามยาเสพติดสำนักงานตำรวจแห่งชาติหน่วยงาน ปปส. และหน่วยทหารสามารถร่วมกันดำเนินการ ปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น บ้าน วัด และโรงเรียน หน่วยงานสังคม สงเคราะห์ หน่วยงานรักษาพยาบาลตามโครงการบำบัด หน่วยงาน ราชทัณฑ์ มีความเหมาะสม อยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานที่ 1 การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบล ห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ ด้านผลลัพธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ

จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก

2. สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ผลการวิเคราะห์พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ไม่มีความแตกต่างกัน

3. สมมติฐานที่ 3 การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในระดับปานกลางถึงปานกลางค่อนข้างมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลการศึกษาการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบล ห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทรายอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินต์สะพัด ศิริบุรณ และปิยากร หวังมหาพร (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของ การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอสองแคว จังหวัดน่าน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.24) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.26) รองลงมาคือ ด้านการมีประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.25) และด้านการตอบสนอง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.20) และระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอสองแคว จังหวัดน่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.34) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านสมรรถนะของ

องค์การ (ค่าเฉลี่ย = 4.46) รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำและความร่วมมือ (ค่าเฉลี่ย = 4.38) และด้านการวางแผนและควบคุมและด้านการเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก (ค่าเฉลี่ย = 4.26)

2. ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพร นิ่มนวล (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผลการวิจัยพบว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ โดยการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด กำหนดและปรับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ กำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด อำนาจการให้มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด การตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด เป็นหน่วยงานกลางในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ต่อต้านยาเสพติด การประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรข้อมูล วิชาการ เทคโนโลยี สารสนเทศ รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งและสนับสนุนชุมชน องค์การภาคเอกชนและองค์กร ภาคประชาชนในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานและปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และระพีพันธ์ โพนทอง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผลประโยชน์สาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และความเป็นธรรมและด้านคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ตามลำดับ โดยด้านผลประโยชน์สาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากมีการร่วมกันพัฒนาและให้ความรู้ ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด และด้านคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของครอบครัวและชุมชน

3. ด้านความสัมพันธ์การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กับปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในเชิงบวก อยู่ในระดับปานกลางถึงปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกตุณา ผิวดม และสาโรช เผือกบัวขาว (2563) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การป้องกันปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์

ของกระบวนการการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในทางบวกอยู่ระหว่าง -0.032 ถึง $.092$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และกลยุทธ์การป้องกันปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างเครือข่าย ด้านการบำบัด และด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ ด้านผลลัพธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับเป็นตัวชี้วัดที่แสดงว่าฝ่ายบริหารนโยบายควรพัฒนาแรงจูงใจในการสมัครเข้าร่วมใน การป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ตำบลห้วยทราย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านที่น้อยที่สุดคือ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ควรมีการพัฒนาการปรับเปลี่ยนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นปัจจัยสำคัญของประสิทธิผลการดำเนินงาน รัฐบาลควรให้ความสำคัญในนโยบายด้านสวัสดิการสังคมทุกภาคส่วนมีว่าภาครัฐ ภาคเอกชน หรือชุมชน

2. ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้หน่วยงานภาครัฐปลอดจากการแทรกแซงของฝ่ายการเมือง

3. ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้ข้าราชการในหน่วยงานภาครัฐสามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีเกียรติยศและศักดิ์ศรีสมกับความเป็นผู้ให้บริการประชาชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยในด้านความเหมาะสมของค่าตอบแทนและสวัสดิการของข้าราชการผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงาน

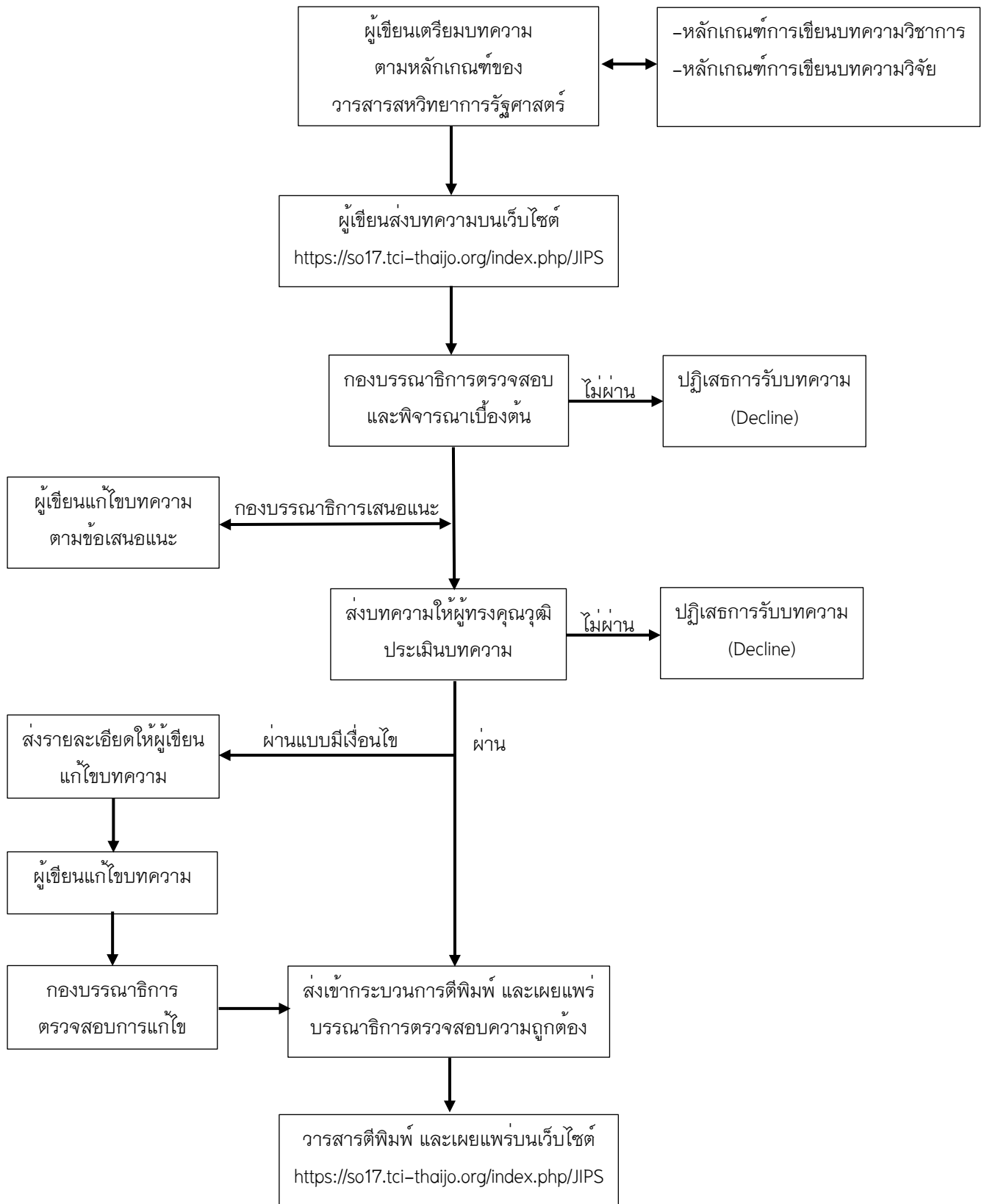
2. วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบประกันสังคมที่เหมาะสมสำหรับบุคลากรที่เสี่ยงภัยจากการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ เข้ามาแทนที่

3. วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบ AI เข้ามาแทนที่การลาดตระเวนและการตั้งด่าน

เอกสารอ้างอิง

- เกตุณา ผิวดุค และสาโรช เข็อกบัวขาว. (2563). กลยุทธ์การป้องกันปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 10(1), 22-30.
- ณัฐพร นิมนวล. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ระพีพันธ์ โพนทอง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, พระนครศรีอยุธยา.
- สุจินต์สะพัด ศิริบูรณ และปิยากร หวังมหาพร. (2565). ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 11(1), 24-40.
- Caplow, T. (1964). *Principles of Organization*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Jessor, R., & Jessor, S. L. (1977). *Problem behavior and psychosocial development: A longitudinal study of youth*. New York: Academic Press.
- Norman, E., & Turner, S. (1993). Adolescent substance abuse prevention program: Theories, models, and research in the encouraging 80's. *The Journal of Primary Prevention*, 14(1), 3-20.
- Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration & Society*, 6(4), 445-488.
- Yamane, T. (1973). *Statistics An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้เขียนจะต้องปรับแต่ง แก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 เดือนมกราคม 2566 เป็นต้นไป
5. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
8. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรือ อาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ

9. ผู้เขียนควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกลงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่าเป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thajjo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี conflict fo interest เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง(บรรณาธิการหรือหัวหน้ากองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thajjo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้กันว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไป

ในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสาร รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่ เดือน มกราคม 2566 เป็นต้นไป

การจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 – 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัด พร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบทคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 – 5 คำ)

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่ ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา (Knowledge)
ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

ระบบการอ้างอิง

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการ ส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการ อ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุ ชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของ บทความต้องรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิง เอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหา ธรรมชา ฐมมหาโส, 2554)
- 2) ผู้แต่ง 1 –3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร และ เขมณัฐ ธิทรสุวรรณ, 2553) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (สมภาร พรหมทา, 2548; ธนิต อยู่ โภธิ์, 2550)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (สนิท ศรีดำแดงและคณะ, 2548)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยางค์แรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการ อ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2003)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2000) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิง มากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003; Hersey & Blanchard, 2000)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2008)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์

รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์ กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

- 1) บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี
- 2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

(2) บทความในหนังสือ

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ. /ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ)./ชื่อเรื่อง./ (เลขหน้าที่ย่อ)./สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง: พระสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (2554). การประยุกต์ใช้สัมมาวาจาเพื่อการบริหารงานของผู้นำ. ใน พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส (บรรณาธิการ). *พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ*. (หน้า 10-12). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.

(3) บทความจากวารสาร

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง: อรชร ไกรจักร. (2560). พุทธวิธีสร้างความเข้มแข็งทางอารมณ์ของพยาบาลวิชาชีพ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 1(2), 75-86.

กัญญาวีร์ มหาสนธิ. (2562). การเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดเพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.). *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(3), 1-10.

Mogkaew, P. (2019). Construction of Dhammanamai Principles in Treatment of Thai Traditional Medicine of Prongmadaue Community, Muang District, Nakhonpathom Province. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 2(3), 45-58.

(4) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน ชื่อสารานุกรม./ (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).
สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง: สนม ครุฑเมือง. (2530). *หม้อคอควย*. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต
หัวเมืองฝ่ายเหนือ, (หน้า 274–275). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

McNeil, D. W. et al., (1994). *Anxiety and fear*. In Encyclopedia of human behavior. (Vol.1,
pp. 151–163). San Diego: Academic Press.

(5) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.

ตัวอย่าง: ทวี มีเงิน. (26 สิงหาคม 2556). โกงแหวด 4 พันล้าน. *ข่าวสด*, 8.

(6) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ: ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์./ (ระดับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้า
แบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็น
พลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug
Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok,
Bangkok* (Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to Apply to Solve Doing work Employees of Electricity
Generating Authority of Thailand* (Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century:
Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province* (Research Report). Ayuthaya:
Buddhist Research Institute of MCU.

(7) สัมภาษณ์

รูปแบบ: ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์./ (ปี)./ตำแหน่ง./ สัมภาษณ์, วัน เดือน.

ตัวอย่าง: พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), ศ.ดร. (2558). *อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สัมภาษณ์*, 18 เมษายน.

(8) สื่อออนไลน์

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./ สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี./ จาก แหล่ง
ที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปัญญา). (1 พฤษภาคม 2555). *การจัดการ
ศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาอากาศนัยเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556, จาก
https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304 & articlegroup_id=274.

Doyle, M. W. (22 June 2004). *Liberal Internationalism: Peace, War and Democracy*. Retrieved September 2, 2013, from https://www.Nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10).

กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรโกศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). *การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน*. *วารสารนวัตกรรม
การศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171–178

สุนันทา ภัคดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นผลเมืองของ
นักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน
2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug
Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok,
Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity
Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya
University.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department
Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York:
John Wiley & Sons.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

รูปแบบการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสาร

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อรับการตีพิมพ์

การส่งบทความในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ตามเว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so17.tci-thaijo.org/index.php/JIPS/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ

2) บทนำ

3) วัตถุประสงค์การวิจัย

4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา

6) กรอบแนวคิดการวิจัย

5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้ อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุม เข้าใจได้ง่าย

9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ

10) ข้อเสนอแนะ

(1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

(2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้าย

บทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold { ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point { สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point { E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **คำสำคัญ:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Abstract } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมามีการค้นพบอะไรบ้าง และค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัย เป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

16 Point

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

- 1. เพื่อศึกษา.....
- 2. เพื่อศึกษา
- 3. เพื่อศึกษา

16 Point

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

เขียนควรวรรณกรรมถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นี้ได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

16 Point

- 1.
- 2.
- 3.

ข้อเสนอแนะ } 18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้
กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัย
ครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

16 Point

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย.

พลศักดิ์ จิรโกศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภัคดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นผลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไ้ระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok* (Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.

16 Point

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุง่องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการรัฐศาสตร์

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold { ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point { สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point { E-mail: ¹.....; ².....; ³.....
Tel.....

บทคัดย่อ } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **คำสำคัญ:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Abstract } 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

1 นิ้ว

บทนำ } 18 Point Bold

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือ
ทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

.....บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

16 Point

เนื้อหา 1 } 18 Point Bold

.....

16 Point

เนื้อหา 2 } 18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการวิจัย } 18 Point Bold

16 Point {

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ
แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 18 Point Bold

16 Point {

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

16 Point {

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถำพลอย. (2562). *การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรม
การศึกษาและการวิจัย, 3(3), 171-178*

- สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเข้มแข็งของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุสิตนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration. Bangkok.
- Marpue, S. (2013). *Use mindfulness to apply to solve doing work Employees of Electricity Generating Authority of Thailand*(Master's Thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.